

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkich co dotyczy Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 4.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8. — Półrocznie rsr. 4. — Kwartalnie rsr. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnośnienia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnośnienie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie rocznie rsr. 9 kop. 20. — Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30. — Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Dyrekcja główna tow. kred. ziemsk. — Magistrat m. Warszawy. — Kasa oszczędności. — Monarsze zadowolenie. — Nominacje. — Zaliczenie; nominacje i tranzlokacja.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — Telegramy. — Wiadomości telegraficzne. — Pobyt N. Pani w Odesie. — Uroczystość urodzin J. C. W. W. Ks. Ces. Marii Teodorówny. — Konstantynowski skwer. — Koncert w resursie obywat. — Koncert variationen. — Tydzień giełdowy. — Urodzaje; siewy i cevaria. — Po chlebie, bułki. — Komitet tow. zachęty sztuk pięk. — Wystawa produkcji fotogr. — Wypadki. — Komisja najwyższej ustanow. do przeirzenia taryfy. — Kontrola wydatków państwa. — Otwarcie sejmu liflandzkiego. — Towarzystwo wzajemn. kredytu ziemsk. — Linja kolei żel. z Rostowa do morza Czarnego. — Droga żel. Promikołajewska. — Droga żel. aksajsko-rostowska. — Projektowana kolej żel. syberyjska. — Cholera w gub. wołyńskiej. — Z Kronsztadu. — Afryka. Król Teodor. — Ameryka. Rzeczpospolita Costa-Rica. — Austrja. Sąd honorowy. — Francja. Kwestja konferencji. — Zwłoki ces. Maksymilja. — Interpelacje. — Żółta księga. — Interpelacje. — Konferencja. — Eskadra ewolucyjna. — Prusy. Dług księstw nadelbańskich. — Wcielenie księstwa laenburgskiego. — Turcja. Uzbrojenia. — Włosztwa. Środki finansowe. — Korespondencja z Paryżem. — Jakim sposobem dany był początek bezpośrednim stosunkom chołmskich biskupów unickich ze stolicą apostolską. — Korespondencja handlowa z Gdańską.

FEJLETON — Niedouczek (c. d.)
PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,
dnia 15 (27) Listopada.

Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, podaje do powszechnej wiadomości, że dla ułatwienia odbioru należności za Listy Zastawne w dniach 19 i 20 Września (1 i 2 Października) r. b. wylosowane, niemniej kupony w półroczu 2-m r. b. do wypłaty przypadające, przyjmować będzie, tak Listy Zastawne wylosowane, jako i kupony za rewersami, z księgi sznurowej wydawanemi, od d. 19 Listopada (1 Grudnia) r. b.

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

NIEDOUCZEK

(Ciąg dalszy *)

O pierwszej godzinie skończyło się przedstawienie w obu teatrach — i pani majorowa z córką, powróciła zaraz do domu. Gdy powóz ich wyruszał z pod teatru, w karecie najętej przez Stanisława ukazała się owa nieznamiona w jego towarzystwie i spiesznie podążyli na salę maskaradową...

Zamiejski, prowadząc powierzoną mu damę, spotkał ich i zawołał: — Bawiliśmy się wybornie, a państwo?...

— Zaręczam, że nie tak dobrze jak my!... odpowiedział Stanisław...

Nieznamiona ścisnęła go za rękę gwałtownie, a on dodał jeszcze: — Była to wyborna komedyjka...

— Czy pan nie utrudził się, panie Zamiejski, zapomniała się towarzyszka Stanisława...

— Będę najszczęśliwszy, jeżeli pani pozwoli nam jeszcze pozostać z sobą...

*) Patrz N° 228, 229, 230, 231, 232, 234, 235, 236, 237, 241, 245, 246, 247, 248, 251, 252, 253, 255, 257, 258, 259 i 261.

do d. 6 (18) Grudnia r. b. codziennie, wyjąwszy święta, od godziny 10 z rana do 1 z południa, a to dla wcześniejszego onych sprawdzenia. Tak Listy Zastawne, jako też kupony płatne, składane być winny obok oddzielnych deklaracji, wyszczególniających je w porządku numerów, z oznaczeniem liter, wartości i ilości sztuk. Deklaracje spisane być winny na drukach, które są przysposobione w biurze Dyrekcji Głównej i na żądanie interesantom udzielane będą. Właściciele Listów Zastawnych lub kuponów na rewersach wymienieni, w terminie prawem oznaczonym t. j. od d. 10 (22) Grudnia r. b. począwszy, należności niemi objęte, o ile sprawdzenie Listów lub kuponów kwestji nie nastąpi, wypłacone sobie mieć będą.

Magistrat Miasta Warszawy na skutek Reskryptu Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych z d. 20 Kwietnia (2 Maja) r. b. za N. 1710/116691, podaje do wiadomości powszechnej, że p. Bronisławowi Żochowskiemu pod N. 1056 A. zamieszkałemu, udzielonym został przez Komisję Rządową patent na budowniczego wolno praktykującego klasy 3-iej, i z tytułu tego dozwoloną mu została wolna praktyka w mieście tutejszem.

Kasa Oszczędności Miasta Warszawy z Kantorem Pomocniczym w gmachu szkolnym za kościołem św. Aleksandra przy Alei Belwederskiej pomieszczonej, w tygodniu upłynionym do dnia 12-go (24-go) Listopada r. bież. włącznie, wydała książeczek nowych 38, na które tudzież na dawniejsze w 199 wnioskach złożono rub. sr. 4,262 kop. 10. Na żądanie zaś 128 Uczestników (prócz procentu rsr. 44 kop. 75 należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów), wypłaciła rsr. 4,004 kop. 92 i umorzyła książeczek 50. Przeważa uczestników 17,727, posiada kapitał rub. sr. 616,418 kop. 69 1/2.

Monarsze zadowolenie. — Najjaśniejszy Pan, w dniu 8 listopada, będąc obecnym na paradzie kościelnej pułku moskiewskiego gwardji, odbytej z powodu święta pułkowego, raczył znaleźć pomieniony pułk w wybornym stanie i porządku i oświadczyć Monarsze zadowolenie wszystkim naczelnikom, a żołnierzom udzielił gratyfikacji: mającym szewrony — po rsr. 3, kawalerom św. Jerzego — po rsr. 1, a innym — po kopiejek 50 na każdego.

Nominacje. — Przez Najwyższy rozkaz w wydziale wojskowym, z dnia 8 listopada, mianowani zostali: koronet pułku ulanów gwardji Jego Cesarskiej Mości Klewezal — p. o. starszego adjutanta przy tymczasowym zarządzie brygady jazdy gwardji, konsystującej w Warsza-

wie; a sztabs-kapitan 23-go nizowskiego pułku piechoty Betz — pomocnikiem starszego adjutanta sztabu okręgu wojennego warszawskiego. (Rus. Inw.).

Zaliczenia, nominacje i tranzlokacje urzędników w zarządzie akcyznym gubernji warszawskiej. Zaliczeni zostali, jako nadetatowi, dymisjonowani: asesor kolejalny Anatoli Spolochow — od 5 lipca; radca honorowy Eljasz Otroszkievicz — od 21 lipca; spadły z etatu radca dworu Michał de-Saint-Lauran — od 16 września; szlachcic gubernji czernigowskiej Grzegorz Jesimontowski — od 8 listopada. — Mianowani zostali: dymisjonowany asesor kolejalny Paweł Łukiński — sekretarzem zarządu od 1 sierpnia; nadetatowi urzędnicy zarządu: dymisjonowany porucznik Mikołaj Mosolow — uczestkowym nadzorcą tegoż zarządu, od 13 stycznia 1867 roku; Ludwik Lutza — uczestkowym nadzorcą tegoż zarządu, od 7 września; Aleksander Tarchow — pomocnikiem buchaltera tegoż zarządu, od 30 października; dymisjonowany sztabs-kapitan Mikołaj Kruglikow — gubernjalnym rewizorem administracji dochodów tabacznycy, od 26 marca. — Przeniesieni: sekretarz kolejalny Andrzej Sekalin — na uczestkowego nadzorcę, od 1 sierpnia 1867 roku; pomocnik buchaltera zarządu, sekretarz kolejalny Mikołaj Sokolow — na uczestkowego nadzorcę w zarządzie akcyznym gubernji łomżyńskiej, od 30 października 1867 r. — Uwolnieni zostali ze służby: uczestkowy nadzorca, dymisjonowany sztabs-kapitan Andrzej Merczanski — od 11 lipca; nadetatowi urzędnicy zarządu: registrator kolejalny Piotr Tukalewski — od 12 lipca; registrator kolejalny Erast Rubiec — od 24 sierpnia, wszyscy trzej na własne żądanie; uczestkowy nadzorca radca honorowy Kacper Lechowski — od 7 września 1867 roku. W administracji skarbowej dochodów tabacznycy królestwa polskiego, mianowani zostali: spadły z etatu urzędnik Maurycy Młodzianowski — młodszym sekretarzem administracji, od 3 marca 1867 r.; obywatel miasta Warszawy Karol Fribes — podrewizorem, od 18 kwietnia tegoż roku; sekretarz komisji kwaterek kieleckiej Jan Biron — podrewizorem, od 16 maja tegoż roku; kontroler zarządu okręgu pocztowego zachodniego Władysław Ciechowski — starszym sekretarzem administracji, od 5 (17) lipca tegoż roku; spadły z etatu sekretarz gubernjalny Teofil Lisicki — nadetatowym urzędnikiem administracji pełniącym obowiązki kontrolera tabaczej fabryki, od 18 października tegoż roku; Władysław Wendorf i Jan Tymowski — podrewizorami, od 22 marca tegoż roku; podrewizor Aleksander Dzierwulski — rewizorem powiatowym, od 24 marca tegoż roku; strażnik Jan Wolcki — podrewizorem, od 8

— Dla czegoż nie miałabym pana uszczęśliwić?... i mówiąc to, zwróciła się w inną stronę...

— Więc do następnej maskarady Stasiu!... rzekła do Buczyckiego jego towarzyszka... Muszę powrócić do domu...

— Pozwolisz jednak, że pierwaj opowiem ci ma-lutką facecyjkę maskaradową...

— Posłucham najchętniej... Opowiadaj tak ładnie!...

— A więc muszę się namyślić, ażebyś nie cofnęła pochwały...

— Nie obawiaj się...

— Pewien młody człowiek, który wychował się w towarzystwie kobiet, bywał ciągle pomiędzy nimi, poznał wszystkie ich wady i cnoty, przyjechał drugi raz w życiu swoim do Warszawy... Fryzjer, wielki gaduła, płotał mu rozmaite rzeczy przy podwijaniu włosów, opowiedział (a było to przed czwartą maskaradą) jak będzie ubraną pewna dama z wyższego towarzystwa, która do uczesania głowy posługuje się zwykle jego zgrabnym grzebieniem i żelazkiem — a której nadto jeszcze, zakład fryzjerski jego pryncypała dostarcza masek i domin na wszystkie maskarady.

Ręka nieznamionej zadrżała w tej chwili silnie. — Nie lękaj się maseczko — rzekł z wytwornym uśmiechem Stanisław — młodzieniec o którym mówimy — jest człowiekiem dobrze wychowanym i miałby sobie

za świętokradztwo społeczne, zdradzić tajemnicę kobiety — nie mówiąc już że byłby niewdzięcznikiem, niegodnym imienia człowieka honoru, gdyby naraził na najmniejszą przykrość, tę, która chociaż nie z zupełną ufnością — obdarzyła go chwilą czarownego, niezapomnianego na wieczność szczęścia...

Nieznamiona uścięła rękę Stanisława.

— Jednakże, mówił dalej nasz bohater — szczęście posiada przymiot kwiatu: woń jego upaja słodko a gdy zwiednie lub zniknie — zmysły znów tęsknią do jego tem czarowniejszej, że już znanej woni — poznać zapachu takiego kwiatu — szczęścia, człowieka który się raz nim upajał — byłoby okrucieństwem — i wbrew wszelkim zasadom mogłoby przyprawić go o szaleństwo, a szaleństwo złym bywa doradcą. — Co myślisz o tem?

Nieznamiona spojrziała przenikliwie na Stanisława, i rzekła. Jeżeli to co mówiłeś jest prawdą — to twój młodzieniec fantastyczny, powinien by wiedzieć oprócz nazwiska damy i jej mieszkanie także, a

A, dokończył Stanisław, gdy przybędzie do tego mieszkania — zapach znanego kwiatu znowu upajać go będzie.

— Jesteś przenikliwym dyplomata, mój panie — a teraz, do widzenia.

I wycofawszy z pod ramienia młodzieńca swoją rękę, skinęła mu raz jeszcze uprzejmie główką — spojrziała w oczy ogniste i... znikła w tłumie.

kwietnia tegoż roku; strażnik Władysław *Suski* — podrewizorem, od 12 października tegoż roku. Przeniesiony: sekretarz administracji Józef *Dąbrowski* — na kontrolera fabryki tabaczej, od 5 lipca 1867 roku. Uwolnieni zostali ze służby na podaną prośbę: podrewizor Michał *Wilke* — od 20 marca 1867 r.; kontroler fabryki tabaczej, radca honorowy Marcin *Chronowski* — od 5 lipca tegoż roku; podrewizor Wiktor *Daszkowski* — od 12 października tegoż roku; bez prośby: podrewizor *Gólandski* — od 28 sierpnia 1867 r. Spadli z etatu: dziennikarz administracji tabaczej Edward *Sztebler*; kanceliści: Edward *Wilkoński* i Władysław *Ostrowski* — od 1 lipca 1867 r. Pełniący obowiązki kontrolera fabryki tabaczej, dymisjonowany podporucznik Konstanty *Drużynia*, zatwierdzony został na tej posadzie z przemianowaniem go na sekretarza gubernjalnego.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 15 (27) Listopada.

Ciągle trwa wielka sprzeczność wszelkich wiadomości o konferencji — kiedy półurzędowe dzienniki, jak *Etendard*, *Patrie*, *La France*, zapewniają, że papież przystał na konferencję, dziennik *Univers*, mający bliskie stosunki z Rzymem, powątpiewa bardzo o tem. Lecz i co do samego przystania papieża, wersje są różne; bo kiedy *La France* utrzymuje, że położył on za jedyny warunek, aby konferencja zebrała się bez naprzód określonego programu, *La Patrie* zapewnia, że stolica apostolska biorąc udział w konferencji, będzie na niej popierała dawne swe roszczenia, stanowiące od roku 1860 podstawę jej polityki, to jest będzie żądała zwrotu Umbrji i Marchij. Takie stanowisko stolicy apostolskiej, każe powątpiewać o dojściu do skutku konferencji. W wydaniu przez rząd rzymski jeńców garibaldijskich władzom włoskim, nie należy także upatrywać skłonności Watykanu do ustępstw; wydanie to spowodowane było przez inne względy, a mianowicie koszta utrzymania jeńców.

Ze rząd francuzki pragnie zebrania konferencji, o tem nie można wątpić; najwidoczniejszą tego wskazówką jest odwołanie jednej dywizji wojsk z państwa kościelnego i skoncentrowanie drugiej w Civita-Vecchia; wiadomo, że niektóre mocarstwa za pierwszy warunek przed przystaniem na konferencję, podawały cofnięcie wojsk francuzkich z Rzymu. Również domagał się tego tak gabinet florencki, jak i opinja publiczna we Włoszech, a deputowani lewicy zalecali gabinetowi, aby nie podpisywał umowy o przejęciu części długu papieżkiego, dopóki wojska francuzkie nieopuszczą Rzymu.

IV.

Nazajutrz po wypadkach opisanych w poprzednim rozdziale, Stanisław obudził się dopiero około godziny 10-iej, z najroskoszniejszym uśmiechem na ustach. Pierwszym wyrazem jaki wymówił, było słowo: — zwyciężam: Następnie, siadł na łóżku, oparł się na poduszkach i zaczął przypominać sobie przygody wczorajsze... Różne myśli i przypuszczenia błąkały się po jego głowie, wicherzyły ją, aż nakoniec taki wyprawał wniosek:

Życie, ażeby tylko dźwigać ciężar życia, to lepiej nie żyć... Ojciec, dał mi 3,000! Z całego posagu po mojej matce, pozostało mu tylko drugie tyle... Bawi się w pana!.. Macocha posagu swojego nie naruszy, a tembardziej dla dopomożenia pasierbowi... Ciotka, gdyby mi dzisiaj oddano Bronię, przysłałaby w pomoc swoim majątkiem, ale pani Różycka każe czekać, będzie zwłóczyła aż się ustale... Trudno! urzędowania zaraz nie dają — a może nie oddałyby córki za urzędnika?... W dzierzawę wkładać cudzy kapitał — niebezpiecznie, wsi nie kupię za 60,000 złotych, które stanowią całe mienie ciotki... Bronia... śliczna Bronia!.. Chociażby mi ją oddali nawet, chociażbym zdobył się na kupienie wioski, jakaż przyszłość?... Mój i jej krewnicy... Ona — niechaj wyjdzie za mąż bogato, życzę jej tego!.. Moja nadzieja teraz w baronowej!.. Baronowa kocha mię!.. to nie ulega żadnej wątpliwości... Pogniewa się za podstęp, da się przebłagać ta-

Nawet i co do miejsca przyszłego zebrania się konferencji, panuje sprzeczność w doniesieniach: jedne dzienniki podają bowiem za takie miejsce Paryż, inne Monachjum, a inne nakoniec utrzymują, że papież zaproponował Rzym. Zresztą, jest to rzecz drugorzędna, i jeżeli mocarstwa zgodzą się, co jest dotąd wątpliwem, na konferencję, to niezawodnie kwestja wyboru miejsca na jej zebranie, nie będzie stanowiła ważnej przeszkody.

Według naszego telegramu z Florencji, Garibaldi wyjechał już za zezwoleniem gabinetu na Kaprę, a sądząc z innego także telegramu naszego, nastąpiło pewne zbliżenie się pomiędzy Austrią i Włochami, okazujące się w załatwieniu kwestji dóbr byłego księcia Modeny.

Z Wiednia pomyślne nadchodzą wiadomości o postępie dzieła pojednania pomiędzy dwoma połowami monarchji. Komisja izby panów oświadczyła się za przyjęciem uchwalonego przez izbę deputowanych rady państwa, prawa o delegacjach, a w Kroacji wybory do sejmu zagrzebskiego wypadają na korzyść stronnictwa zjednoczenia. Do tego rezultatu niezawodnie znacznie przyczyniło się wyjednanie w Wiedniu przez namiestnika wcielenia Dalmacji i pogranicza wojskowego do Kroacji, oraz pozostawienie przy niej miasta Rieke (Fiume).

Wiadomości z innych państw nie przedstawiają nic godniejszego uwagi.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczoną poniżej korespondencję z Paryża.

Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Florencja, 25 listopada. Dzisiejsza gazeta (urzędowa?) donosi: Garibaldi w ostatnich dniach zachorował. Rząd posłał profesorów Zannetti i Ghinozzi dla odwiedzenia go. Profesorowie oświadczyli, że zdrowie Garibaldeggo w tym klimacie pogorsza się. Rada ministrów postanowiła przewieźć bezzwłocznie Garibaldeggo na Kaprę. *Opinione* zapewnia, że kwestja dotycząca prywatnego majątku księcia Modeny, wkrótce zostanie załatwioną. Dozwolono na tymczasowe oddanie majątku pełnomocnikowi księcia. Dotyczący reskrypt ministerjalny został wydany.

kim samym sposobem — i bylebym chciał, zostanie moją!.. Ja zacząłem rok 19-ty, ona 24-ty... Pięć lat mała różnica; posiada jeszcze tyle wdzięków, jak świeżo rozkwitła róża... Gdybym był wczoraj mniej przytomnym, moje plany możnaby nazwać marzeniami, ale zwyciężyłem przy zrzecności — a teraz chodzi tylko o korzyści z wygranej... Skoro zostanę panem jej serca i majątku, będę mógł zrobić wiele, wiele dobrego... Bez środków do działania, bez pieniędzy, wszystkie pomysły bywają nie użytkowane... Muszę zostać bogatym!.. Wtedy i Bronisławę przekonam o mojej pamięci!..

Wyrozumowawszy w taki sposób plan przyszłego postępowania, Stanisław skoczył szyko, zanucił jakąś piosenkę żołnierską słyszaną od ojca i zawołał: — Muszę być ładnym!.. i zaczął ubierać się z pośpiechem.

Właśnie, gdy rozmyślał jak lepiej zawiązać krawat do fraka: czy w *motyłka*, czy na *dwa końce*, drzwi od numeru otworzyły się, a w nich ukazał się Zamiejski...

— Jakże wczorajsza maseczka? zawołał... Byliście w łoży sami, nie musiało się obejść bez wyznań...

— Ach! milutka!.. odpowiedział Stanisław... Nie wybadał pan z jej towarzyski, gdzie mieszka, lub przynajmniej jak się nazywa?..

— Pracowałem nad nią, ale nadaremnie!.. Sądziłem że pan będziesz szczęśliwszy!..

— To jakieś szatanki!..

— O! znajdziesz pan więcej podobnych!.. Meble

Paryż, 26 listopada. Dzisiejszy *Etendard* uznaje pozwolenie udzielone Garibaldiemu do powrotu na Kaprę za godne oplakania. *Etendard* potwierdza, że przystąpienie do konferencji wszystkich mocarstw jest pewne. Dzisiejsza *Epoque* zapewnia, że armja papieżka ma być podniesiona do 24,000 ludzi.

Florencja, 26 listopada. Garibaldi dziś na statku *Esploratore* odpłynął na Kaprę.

(Correspondenz Bureau.)

Wiadomości telegraficzne.

* **Paryż, 25 listopada.** Według *Temps*, papież trzymać się będzie na konferencji zasady *status quo*, albowiem związany jest przysięgą, co wszakże nie będzie przeszkadzać jego następcy wszczać układy w przedmiocie tych żądań Włoch, które nie dotyczą kwestji terytorjalnej. (*Wolffs T. B.*)

* **Florencja, 24 listopada.** Listy z Rzymu donoszą, że mowa tronowa królowej angielskiej wywarła w tamecznych sferach rządowych bardzo złe wrażenie. — Powiadają, że papież zachorował niebezpiecznie. (*Tamże*).

* **Florencja, 24 listopada.** *Nazione* zaprzecza wiadomości, jakoby minister finansów miał zamiar zaciągnąć nową pożyczkę. Minister finansów przygotował się przeciwnie do doreczenia domowi Rothschildów odpowiednich fundusów w złocie dla spłacenia kuponów od renty. (*Corr. Bür.*)

* **Florencja, 25 listopada.** Ministrowie wojny i sprawiedliwości, Bertole-Viale i Mari, zostali wczoraj, na wyborach ściślejszych, obrani na nowo na deputowanych, obaj po bardzo uporeczywej walce wyborczej. Wszyscy trzej przeto ministrowie (oprócz dwóch wyżej wspomnianych, także minister wyznań Braglio), którzy z powodu wejścia do gabinetu, złożyli swe mandaty, zostali wybrani na nowo do parlamentu. (*Wolffs T. B.*)

* **Rzym, 23 listopada.** *Giornale di Roma* zbija twierdzenia dzienników upatrujących nadużycie w zniesieniu trybunału legacyjnego w Sycylii. Dziennik ten urzędowy podaje historję owego trybunału i dowodzi prawności i potrzeby zniesienia tego trybunału, który stał się powodem niezgody i źródłem skandalu dla wiernych. (*Cor. Bür.*)

* **Wiedeń, 25 listopada.** Cesarz wyjedzie dziś wieczorem do Budy. (*Wolffs T. B.*)

* **Zagrzeb, 23 listopada.** Zapewniają stanowczo, że namiestnik uzyskał w tych dniach w Wiedniu przyrzeczenie co do wcielenia pogranicza wojennego i Dalmacji, oraz co do pozostawienia miasta Rjeka (Fiume) przy Chorwacji. (*Die Presse.*)

* **Peszt, 25 listopada.** Prezes ministrów Andrassy złożył w izbie deputowanych projekt do prawa, uznającego żydów jako równouprawnionych do korzystania z wszystkich praw obywatelskich i politycz-

kupilem dla pana — wieczorem będzie można zająć już mieszkanie...

— Chciałbym kazać jeszcze zafroterować posadzki — i kupić parę dywanów...

— A! zapewne, to koniecznie potrzebne!.. Muszę panu powinszować kupna, bo nie daliśmy jak połowę wartości rzeczy...

— Serdecznie dziękuję za pomoc! rzekł Buczyński ściskając Zamiejskiego; ale któż u Boga tak nagle wyjeżdżał?..

— A! widzisz pan, musiał!.. Był to młody człowiek, którego matka wyprawiła do Warszawy z Podola, dla otarcia się w świecie... Chłopiec ładny, młody, miał z dziesięć tysięcy w kieszeni, przywiózł listy rekomendacyjne do kilku znanych osób, więc bardzo szybko porobił znajomości... Zamieszkiwał poprzednio w tych błogich okolicach, gdzie młodzież robi pansom wyznania swych uczuć za pomocą wierszy na karmelkach; miał mieć powodzenie, sądził że i w Warszawie będzie tak samo... Na usilne prośby, wprowadził go do domu pani Zaborskiej, wdowy po baronie z Galicji, kobiety znanej mi oddawna, bo będąc jeszcze panną Zwijską, sąsiadowała z moimi rodzicami... Wdówcia, śliczna kobieta, ale nie dla niego...

— Czy grymaśniczka? zapytał Stanisław...

— Nie!.. wyrachowana tylko!.. Pierwszy raz, poszła za mąż dla majątku — i stary baron dogadzał wszystkim jej zachceniom... Po śmierci męża, dostała majątek odłożony, sprzedała więc jedną połowę i zostało jej trzy wioski warte z sześćkroć... Wiem że

nych, i znoszącego zatem wszelkie przepisy, pozostające w sprzeczności z tem prawem. Projekt pomieniony powitany został głośnie okrzykami „Eljen!” (Wolff's T. B.)

* Berlin, 25 listopada. Król i następca tronu oświadczyli deputacji Prus wschodnich, że przedsięwzięte zostaną natychmiast roboty około budowy dróg żelaznych w powiatach toruńskim, iławskim (Preussisch Eylau), brodnickim (Strassburg) i w okolicach Szczytna (Ortelsburg), dla przyścia w pomoc nędzy panującej w prowincji pruskiej. (Tamże.)

* Monachjum, 24 listopada. W tutejszych sferach dobrze poinformowanych potwierdzają wiadomość, podaną już poprzednio z innego źródła, że na miejsce zgromadzenia się konferencji zaproponowane zostało miasto Monachjum. — Podług telegramu z Wiednia, ogłoszonego przez *Süddeutsche Presse*, papież zgodził się na wzięcie udziału w konferencji nie w pierwszym jak po daniu mu zapewnienia, popartego przez większość mocarstw katolickich, że władza świecka ma być w zasadzie utrzymana. Papież miał postawić żądanie, ażeby konferencja odbyła się w Rzymie. (Tamże.)

* Londyn, 22 listopada. Tłum irlandczyków atakował w Birminghamu zeszłej nocy meeting antyfenjenistów. — W izbie gmin ma być postawiona w przyszły piątek interpelacja w przedmiocie konferencji. (Cor. Hav. Bul.)

* Londyn, 23 listopada. W mieście Manchester panuje spokojność. Kazano czuwać urzędnikom banków (sic), dla dania hasła w razie niebezpieczeństwa. Tej nocy panowała w Birminghamu spokojność. Przedsięwzięto w Liverpoolu wielkie środki ostrożności. (Tamże.)

* Londyn, 23 listopada. Podług wiadomości z Manchesteru, Liverpoolu i Dublina, egzekucja trzech fenjenów nie dała w żadnej z tych trzech miejscowości powodu do naruszenia spokojności. — Z Birminghamu donoszą, że trwają tam w dalszym ciągu bójkki pomiędzy robotnikami angielskimi i irlandzkimi. (Wolff's T. B.)

* Londyn, 24 listopada. Z powodu egzekucji fenjenów, miała dziś miejsce demonstracja. Pochód złożony z kilku tysięcy ludzi, z chorągiewami żałobnymi i przy dźwiękach muzyki żałobnej, posunął się przez miasto do Hydeparku, gdzie miały być gwałtowne mowy. Porządek nie został naruszony. (Tamże.)

* Londyn, 25 listopada. Wiadomości otrzymane dotąd ze wszystkich części kraju potwierdzają, że na skutek egzekucji fenjenów, spokojność nie została nigdzie naruszona. Tylko w Belfast przyszło do rozruchów z powodu drożyzny chleba; w Birminghamu nie ustają bójkki pomiędzy robotnikami angielskimi i irlandzkimi. — Potwierdza się wiadomość o aresztowaniu przewodcy fenjenów, Burke'go. (Tamże.)

* Queenstown, 23 listopada. Podług wiadomości z Nowego Jorku z 13-go b. m., radykalni cnieśli zwycięstwo w wyborach w Arkansasie. Murzyni w Wirginji uzbrajają się i nie chcą najmować się do roboty, chyba pod warunkiem, iż oddaną im zostanie połowa zbiorów. — Obawiają się rewolucji w Portorico. (Cor. Hav. Bul.)

* Madryt, 23 listopada. Dekret królowej zmniejsza znacznie budżet wojny; i w wydatkach także innych wydziałów ministerstwa przygotowują się oszczędności. (Cor. Bür.)

* (Pobyt Najjaśniejszej Pani w Odesie). Odes. Wiest. podaje następujące szczegóły o pobycie Najjaśniejszej Cesarzowej w Odesie: „Dnia 26 października (7 listopada), o godzinie 10-iej zrana, Jej Cesarska Mość raczyła przyjmować deputację od wszystkich stanów gubernji chersońskiej, przedstawioną przez gubernatora chersońskiego i przez marszałka...

...miałyby ochotę wyjść teraz za mąż z miłości, ale pragnie ażeby jej mąż posiadał stanowisko w świecie i majątek odpowiedni, bo przyzwyczaiła się już do znaczenia...

— A tamten, pan nic-że nie miał?

— Miał mieć wioskę po matce do połowy z siostrą...

— To bardzo mało!

— Tak!.. Z początku baronowa była grzeczną dla niego, sądząc że to partja odpowiednia, lecz później...

— Pozbyła się amanta?..

— I to z wielką trudnością, bo przesładował ją ciągle westchnieniami i grzecznościami, które przez delikatność musiała przyjmować, ale gdy stracił co przywiózł, a nowej przesyłki od matki nie mógł się spodziewać; gdy baronowa oświadczyła mu stanowczo, że oprócz życzliwości, niczego od niej żądać nie powinien — sprzedał meble jakie mu pozostały i natychmiast wyjechał.. (d. c. n.)

ka szlachty gubernji chersońskiej. Deputacja składała się ze szlachty miejscowej i z pośredników polubowych, oraz ze starszyn z gmin wiejskich; miała ona zaszczyt doręczyć Jej Cesarskiej Mości obraz święty, roboty znanego artysty Szazikowa, wykonany przez niego w tym samym zupełnie rodzaju, co i obraz ofiarowany Najjaśniejszemu Cesarzowi w Elisawetgradzie.

* Wczoraj we wtorek, dnia 14 (26) listopada, jako w uroczystą rocznicę urodzin Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżny Cesarzówny Marji Teodorówny, odprawione było uroczyste nabożeństwo w warszawskiej katedrze prawosławnej św. Trójcy o godzinie 11-iej z rana, a w katolickim kościele katedralnym św. Jana o godzinie 9-iej z rana. JW. Jenerał-Feldmarszałek Hrabia Berg, Namiestnik Królestwa, raczył przyjmować powinszowania w b. Zamku królewskim, o godzinie 10½ z rana: od władz wojskowych i cywilnych, duchowieństwa wszelkich wyznań, obywateli ziemskich i miejskich, oraz konsulów zagranicznych. O zmroku miasto zajaśniało rześną iluminacją.

* (Konstantynowski Skwer). Każdy z warszawian pamięta ową grupę starych, bez architektonicznej symetrii pobudowanych kamienic niechlujnych, szpetnych, zgęszczoną swą atmosferą powietrze zarażających, i do tego zacieniających miasto w najpiękniejszej jego dzielnicy, między kościołem św. Anny a św. Józefa oblubieńca, z utrudzeniem ruchu przejeżdżających i pieszych na drodze najwięcej ożywionej, jaką jest Krakowskie Przedmieście między gmachem Dobroczynności a Pocztą. Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Konstanty w czasie swych namiestniczych rządów w widokach sanitarnych i rzeczywistej miasta ozdoby, domy wzmiankowane, za poprzedniem wynagrodzeniem właścicieli, raczył rozkazać rozebrać, skutkiem czego powstał w tym punkcie obszerny plac, na którym następnie, za Najwyższem zezwoleniem, urządzony został ozdobny Skwer z wodotryskiem, tyle pożądane upiększenie i wygodę stanowiący. Gdy miejscowość ta obecnie ostatecznie uporządkowana i do użytku publicznego oddaną została, JW. Jenerał-Feldmarszałek Hrabia Berg, Namiestnik królestwa, rozkazać raczył nazwać skwer rzeczony „Skwerem Konstantynowskim.”

* (Koncert w resursie obywatelskiej) pod dyrekcją p. Emanuela Kani i z przeważnym jego w programie udziałem, odbył się wczoraj wieczorem. Salę koncertową aż po filary, zapełniła znaczna liczba gości, którzy z widocznym zycieliwem usposobieniem wysłuchali każdego numeru programu. Koncert rozpoczął się wielkim trio w czterech częściach, na fortepian, skrzypce i wiolonczelę, układu p. Kani, wykonanem przez samego koncertanta oraz pp. Angera i Gaebelt'a, które zyskało uznanie publiczności. W części instrumentalnej programu, oprócz p. Kani i dwóch wymienionych artystów, pępiływa się raz pierwszy publicznie panna Jadwiga Simler, córka znakomitego malarza, która wykonała najprzód duet na dwa fortepiany Moscheles'a wraz z p. Kanią, a następnie, już sama, preludje Chopin'a. Gra p. Simler, czysta i poprawna, wskazuje widocznie dobrą szkołę i dowodzi wybornego smaku oraz artystycznego poczucia, a podbity już znacznie mechanizm ułatwia młodej debutantce dokładne wykonanie trudniejszych nawet kompozycji. — W części wokalne programu przyjęli udział, panna Ludwika Sobolewska, młoda śpiewaczka, znana już z występów w trupie opery włoskiej na tutejszej scenie i p. Filleborn. Rozumie się, że o głosie i śpiewie pierwszego tenora naszego, jak również o grzmiących oklaskach, które im go przyjęto, mówić nie będziemy, gdyż p. Filleborn ma już ustaloną wziętość — lecz z prawdziwą przyjemnością notujemy żywą sympatię jaką obudził śpiew panny Sobolewskiej, której głos nadzwyczaj przyjemny i wyrobiony w czystej włoskiej szkole, coraz bardziej wzmacnia się i wyrównywa, a w niskich zwłaszcza tonach niepospolity efekt sprawia. Panna Sobolewska, wyjeżdża wkrótce do Lwowa, dokąd zaangażowaną została; przed wyjazdem wszelako, wystąpi ona raz jeszcze w swoim własnym koncercie pożegnalnym, który niebawem, również wsali resursy obywatelskiej urządzonym będzie. Koncert ten, niewątpliwie zgromadził tłumy słuchaczy, którzy serdecznie pragną okazać swoje współczucie talentowi wzrosłemu pod ich okiem. P. Sobolewska, celuje głównie w wykonywaniu melodij Rossiniego — do których i sam rodzaj głosu i metoda jej śpiewu,

najbardziej się nadają; widocznem to było przy wzorowem wykonaniu arji z „Cyrylika” podczas wczorajszego koncertu. Koncert wczorajszy przyzdobiony był mistrzowskim prawdziwie smyczkiem p. Ad. Hermann'a, którego wiolonczela posiada istotnie czarodziejskie tony przypominające nam żywo grę mistrza wiolonczeli — Sérvais'go. Grzmoty oklasków i przywoływań wywołał p. Hermana przy wykonaniu pięknego sola, kompozycji Batta. W ogóle, koncert pana Kani powiódł się najzupełniej i sprawił zgromadzonym słuchaczom prawdziwie artystyczną przyjemność. Al.

* (Concert variaticnen). W dniu wczorajszym w czasie nabożeństwa w kościele św. Krzyża, celebrowanego przez ks. Jakubowskię, wykonany był przez organistę miejscowego A. Pokiewicza, *Concert variationen* na organy in E dur, na temat hymnu narodowego „Boże Cesarza chroń”, skomponowany przez A. Freyera, a dedykowany Najjaśniejszemu Panu, Mikołajowi I-mu.

* (Tydzień giełdowy). D. 10 (22) listopada. Względem naszych walorów da giełdzie berlińskiej w tygodniu upłynionym dość obojętne panowało usposobienie, kursa jednych, jak na przykład wexli na Warszawę i Petersburg obniżono o 3/8, 1/8 0/0, drugich jak na przykład obligów skarbu, listów likwidacyjnych i pożyczki premjowej podwyższono o 1/4, 1/8, 1/2 0/0, a jeszcze innych pozostawione bez zmiany; przytem fluktuacje codziennie w ogóle były bardzo małe. W Petersburgu, Rydze, kursa remes zagranicznych zaczęto podwyższać, a obroty w wexlach na giełdzie naszej w tym tygodniu były bardzo ograniczone; mimo to brak trasowań własnych i przewidziane podrożenie remes w Petersburgu i innych miastach portowych cesarstwa, przyczyniły się do podwyższenia u nas azja zagranicznego, skutkiem czego kurs wexli pruskich podniósł się o 1/2 0/0 (z 117 2/8, 117 1/3 na 118 1/6, 117 5/6), londyńskich o 2/3 0/0 (7,25 na 7,29), paryżkich o 1 0/0 (z 86,55 na 87,30), a wiedeńskich o 1 1/3 0/0 (z 87,60 na 88,80). Ruch w papierach publicznych w tym tygodniu podobny był do ruchu tygodnia poprzedniego. Listów zastawnych mało nabyto, kupowano jednakże więcej pierwszej niż drugiej serji, dla tego też kurs pierwszej serji podniósł się o 1/4 0/0 (z 77,40 na 77,65), a drugiej obniżył się o 1/2 0/0 (z 67,40 na 67,33). Sprzedaż listów likwidacyjnych przez Bank Polski w znacznych sumach i w tym tygodniu się odbywała; kurs ich podniósł się o dalsze 1/4, 1/2 0/0 (z 56,17 na 56,58). Pięcioprocentowych biletów banku cesarstwa kilka nie wielkich sum nabyto po kursie mało odmiennym; czteroprocentowych metalików zaś, mimo ofiarowań po kursie obniżonym, nie można było zbyć. Pożyczki premjowej mniejsze tylko kwoty znalazły nabywców po kursach prawie jednostajnych, ubieganie się o nią i spekulacja dawniejsza jakoś całkiem prawie ustały, chociaż w Petersburgu i Berlinie zdaje się dość silnie się odnowiły. Z akcji kolei żelaznych, zakupiono tylko kilka sum bydogskich i nieco tatarskich po kursach zeszlotygodniowych. Warszawsko-wiedeńskich ofiarowano wprawdzie pewną kwotę, ale za wysoki kurs żądany nie doprowadził do transakcji. (Gaz. Hand.)

* (Urodzaje, siewy i ceny zboża). Do *Gaz. Rol.* piszą pomiędzy innymi z powiatu lubartowskiego w m. listopadzie: Zbiory tegoroczne wiele pozostawiając do życzenia, niezadowolniały, tak co do gatunku zebranego ziarna, jako też i jego ilości. Pszenica w wielu miejscach zarażona śniecią, snopy żyta zebrane po nizinach zaledwie można poznać, gdyż składają się z samej miotły i tylko gdzie niedzie, zawadza się o kłos; z gruntów średnio wzniesionych i wyższych, słomy zebrano dosyć, kopa snopów dobrej więzi, zaledwie dociągnie do korca, a w niektórych miejscowościach wydaje tylko ćwierć. Jęczmiona i owsy niezłe, tatarski można uważać za przepadłe, kartofle wiele ucierpiały tak od mrozu wczesnego, jako też i od padlej na nie zarazy; po nizinach zupełnie wygniły. Ceny zboża trzymają się niezłe, — na targach małomiasteczkowych płacą: żyto rs. 5 kop. 5; tatarkę w teje cenie, kartofle rs. 2, a ceny te, jeżeli się jeszcze nie podwyższą, powinny się utrzymać. Zasiewy bardzo tępo postępują, tak, że do tej pory zaledwie dwa części ziarna zostały rzucone, a taka opóźniona pora zasiewów, zdaje się że nie bardzo pomyślny wpływ wywrze na przyszłe urodzaje. — Do *Gaz. Rol.* piszą w m. listopadzie z okolic *Opola nad Wisłą*. Możemy powiedzieć treściwie, że tutaj przewiduje się upadek gospodarstw; nadzieja tylko podtrzymuje, że rok przyszły może lepszy będzie i dla tego każdy wysiła się, aby jeszcze podtrzymać. Główny produkt pszenica zupełnie w oczekiwaniach zawiodła; żyta wypadnie dokuścić, jeżeli będzie można? — inne zboże może wystarczyć na siew, ordynarję i na potrzeby domowe; o kartoflach nie ma co i mówić, bo w niektórych miejscowościach nasienie nie wróciło się; a jeżeli u kogo zbywa jakie ziarno zboża, to znów ceny są małe w terażniejszej

wartości ziarna, chociaż jak się zdaje że kupcy za korzec pszenicy rs. 7 kop. 50, bardzo dobrze płacą, lecz samego właściciela daleko wyżej kosztuje po obliczeniu kosztów, jakie z przybliżenia jednego morga 500 pr. wynoszą, a mianowicie uprawa rs. 19 kop. 50. Dochodu zaś po wyższości cenie nie ma więcej nad rs. 16 kop. 39.

* (Po chlebie-bułki). *Warsz. Dniw.* pisze: Otrzymałmy następujące wynurzenie życzenia: „Niedawno ogłoszony został w *Warsz. Dniw.* artykuł, zasługujący na uwagę z powodu pożytecznego celu i niezawodnej korzyści ogółu, jeżeli tylko projektowane w nim podwojenie wypieku chleba w piekarni bankowej przyjdzie do skutku. Po tej kwestji, kwestja bułek, stanowiących zresztą takż chleb dla ludzi ubogich nie tyle w środki, ile w zdrowie,—traci swą doniosłość, zwłaszcza, że była już nieraz przedmiotem uwag ze strony *Dniw.* Wszelakoż niech wolno nam będzie oświadczyć raz jeszcze, że bułek takich jak warszawskie, nie posiada żadne miasto. Bułka tutejsza jest wielkości półrubla, ma skórkę twardą i nie ma prawie wcale miękiszu; nie jest ona do zgrzyżenia, nawet na dobre zęby. Jest to twardy suchar, którego nie można jeść bez rozmoczenia w czem gorącym. Piekarnia bankowa okazałaby społeczeństwu wielką usługę, gdyby zwiększając swą produkcję, urządziła u siebie wypiek wzorowych bułek. Jeden z prenumeratorów”.

* (Komitet towarzystwa zachęty sztuk pięknych w królestwie polskim) przypomina pp. członkom rzeczywistym, którzy dotąd składki nie wnieśli, jako też i z lat poprzednich w opłacie zalegających, aby z takową pośpiesznością zechcieli. Niemniej uprasza pp. członków korespondentów, aby najdalej do połowy grudnia, tak listy nabywców biletów, jako też pieniądze za takowe zebrane, wraz z niesprzedanymi biletami, do towarzystwa nadesłać raczyli, gdyż tylko opłacone numera do losowania należeć będą.

* (Wystawa produkcji fotograficznych) zakładu p. Mieczkowskiego, o której już donosiliśmy, otwarta w przeszły poniedziałek, sprowadza ciągle tłumy zwiedzających ją osób; wczoraj, przez dzień cały trwał nieustanny napływ publiki, która według istotnej wartości oceniła produkcję tego najpierwszego u nas fotograficznego zakładu.

* (Wypadki). W poniedziałek, w domu pod Nr. 2249a. przy ulicy Nalewki, Tomasz Gronicki, stróż tego domu, znaleziony został w komórce nagłe zmarłym. — W dniu wczorajszym, Adam Klejstner, czeladnik piekarski, jako mocno chory, będąc przywieziony z gospody na kurację do szpitala św. Ducha, tamże wkrótce zmarł.

* (Komisja najwyższej ustanowiona do przejrzenia taryfy celnej) ogłosiła co następuje: Do składu najwyższej ustanowionej przy ministerstwie skarbu komisji do przejrzenia taryfy celnej, oprócz osób delegowanych ze strony ministerstwa skarbu i innych władz, Najwyższej dozwolone zostało wezwać deputowanych: od moskiewskiego oddziału rady rękodzielniczej i handlowej, od oddziałów odeskigo, rostowskiego i taganrogskiego rady handlowej, od petersburskiego, moskiewskiego i ryńskiego komitetów giełdowych, od warszawskiej rady rzemiosł i od włodzimierskiego komitetu rękodzielniczego. Na deputowanych od moskiewskich oddziałów rady rękodzielniczej i handlowej i moskiewskiego komitetu giełdowego, powołani zostali: pp. Rezanow, Lamin i Morozow; od petersburskiego komitetu giełdowego p. Brant, od ryńskiego komitetu giełdowego p. v. Stein; od odeskigo oddziału rady handlowej p. Chanzerli; od taganrogskiego oddziału rady handlowej p. Rodokanaki; od rostowskiego oddziału rady handlowej p. Fronzstejn; od warszawskiej rady rzemiosł p. Zachert; od włodzimierskiego komitetu rękodzielniczego p. Karetnikow. Prócz tego, na wypadek potrzeby zastąpienia kogokolwiek z deputowanych, obrani zostali kandydatami od moskiewskich oddziałów rady rękodzielniczej i handlowej i moskiewskiego komitetu giełdowego pp. Czetwerykow, Popow, Krestownikow, Barynow, Gorbow, Sanin, Najdenow, Tretiakow i Mosznin, od ryńskiego komitetu giełdowego, radca stanu Gafferberg; od odeskigo oddziału rady handlowej p. Pfejfer; od warszawskiej rady rzemiosł p. Wertheim; od włodzimierskiego komitetu rękodzielniczego pp. Garelina i Żurow. Posiedzenia komisji otwarte zostały 1 listopada.

* (Kontrola wydatków państwa). *Gołos* pisze, że korespondent petersburski do *Ruskich Wied.* donosi, iż w roku zeszłym, ustanowiona była ścisła środki dla zapobieżenia nieustannym deficytom w budżecie państwa. Do składu tej komisji powołano po jednym członku z każdego ministerstwa, z ministerstwa zaś wojny delegowano dwie osoby, ze względu na to, iż jedna i ta sama osoba nie może posiadać wszystkich

niezbędnych wiadomości dotyczących różnorodnych gałęzi zarządu wojennego. Obecnie komisja ta ukończyła swe prace, i jak powiadają, złożyła już najpoddanniej-sze sprawozdanie, w którym obmyślane zostały całkiem nowe zasady dla kontrolowania wszystkich wydatków państwa.

* (Otwarcie sejmiku liflandzkiego). Dnia 4 listopada, jak donoszą *St. Pet. Wied.*, odbyło się w Rydze otwarcie nadzwyczajnego sejmiku liflandzkiego. Członkowie zgromadziwszy się w południe w domu rycerstwa, udali się pod przewodnictwem marszałka sejmiku von Lilienfelda, do kościoła św. Jakóba, gdzie jenerałny superintendent dr. Christiani miał stosowną do uroczystości przemowę. Reprezentantami m. Rygi byli: burmistrz Hermark i radca Falin, a rycerstwa estlandzkiego — von Lilienfeld; obecny był także na nabożeństwie gubernator cywilny liflandzki, dr. von Ettingen. Członkowie sejmiku powrócili następnie do domu rycerstwa, gdzie marszałek sejmiku zagał posiedzenie.

* (Towarzystwo wzajemnego kredytu ziemskiego). *Siew. Pocz.* donosi, że przedmiotem posiedzenia tego towarzystwa z 5-go b. m., była kwestja zawarcia za granicą umowy co do sprzedaży listów zastawnych, tudzież zmian w ustawie, przedstawionych rządowi przez zarząd do zatwierdzenia, oraz co do niektórych ulg na korzyść nabywców dóbr w kraju zachodnim. Posiedzenie otwarte zostało przez Jego Cesarską Wysokość Wielkiego Księcia Konstantego Mikołajewicza, członka honorowego, który przyzywał po raz pierwszy na ogólnem zebraniu członków towarzystwa. Z tego powodu *Gołos* pisze między innymi: Ze względu, iż rząd przekazał temu towarzystwu 5,000,000 rs., asygnowanych pierwotnie dla utworzenia kapitału zakładowego dla zwiniełego towarzystwa nabywców dóbr w kraju zachodnim, i przytem pod niezbędnymi warunkami — udzielania pożyczek na dobra nabywane w pomienionym kraju przez osoby pochodzenia niepolskiego, zwracamy uwagę na koniec mowy Jego Cesarskiej Wysokości. Po przypomnieniu towarzystwu warunków, na jakich rząd przekazał mu 5,000,000 rsr., Wielki Książę powiedział: „Nie wątpię, że osiągnięty będzie i ten cel, który wskazany nam został przez Najjaśniejszego Cesarza: osiedlenie w kraju zachodnim ludzi ruskich, na których możnaby było liczyć”. Na niemniejszą uwagę zasługują także następujące wyrazy Jego Cesarskiej Wysokości, powiedziane na początku mowy: „Z niemniejszym społecznym spoglądam również na cel naszego towarzystwa — okazywania wedle sił pomocy ruskim nabywcom dóbr, bez robienia jakiegokolwiek różnicy pomiędzy osobami, które żądają od nas pomocy, bez względu na stan, do jakiego one należą... Wyrazy te, wychodzące z ust najdosłowniejszego brata Najjaśniejszego Cesarza, mają nadzwyczaj wielkie znaczenie i wskazują towarzystwu jasno i dokładnie jego obowiązki i zadanie, do spełnienia którego zostało ono powołane. Spodziewać się należy, że potrafi ono wywiązać się z niego, i że na równi z większymi właścicielami, drobni posiadacze znajdą w niem również pomoc dla polepszenia ile możności swego gospodarstwa.

* (Linja kolei żelaznej z Rostowa do morza Czarnego). *Donsk. Wiest.* pisze: Z rozporządzenia Jego Cesarskiej Wysokości Namiestnika kaukaskiego, badana jest z dwóch stron: od Anapy do granicy wojska dońskiego, i od Rostowa do Kuszczewki.

* (Droga żelazna mikołajewska). *Rus. Wied.* piszą: Obiega pogłoska, że droga mikołajewska nie zostanie sprzedana, lecz ma być oddana do eksploatacji towarzystwu prywatnemu ruskiemu, którego podstawy układają się w Rosji, przez ruskich ludzi. Powiadają, że w tym względzie zaproponowana już została rządowi koncesja.

* (Droga żelazna aksajsko-rostowska). *Donsk. Wiest.* donosi, że na budującej się drodze żelaznej, lokomotywa przeszła już do końca stacji aksajskiej, podczas gdy przed rozpoczęciem robót, pociągi drogi żelaznej gruzewskiej zatrzymywały się na początku tejże stacji.

* (Projekt drogi żelaznej syberyjskiej). *Mosk. Wied.* ogłaszają następujący telegram od p. Bohdanowicza z Omska, z daty 1-go listopada: „Cel naszego objazdu w Syberji zachodniej został w zupełności osiągnięty: zebrane wiadomości stwierdzają faktycznie świetną przyszłość, jaka oczekuje drogę żelazną syberyjską. Udział, jaki bierze w tej sprawie jenerał-gubernator Chruszczew, wywarł w kraju jak najlepsze wrażenie. Z nastaniem wiosny mają być rozpoczęte, przy pomocy środków, jakimi rozporządza syberyjczycy, roboty około niwelacji linii od Sarapula do Tiumenta; drogę tę nazywają tu rusko-chińsko-taszkientską. Zima jeszcze nie zaczęła się: odbywaliśmy przeto podróż na końach; panuje sucha pogoda; mamy dziś 5 stopni ciepła”.

* (Cholera w gub. wolyńskiej). *Kijewlanin* pisze: Od 1-go do 7-go października, zachorowało na cholere w m. Wysocku 5 osób, z których umarło 3. Nadmienić należy, że w m. Stolonia, w pow. pińskim, odległym o 25 wiorst od m. Wysocka, oraz w innych miejscowościach tegoż powiatu, grasuje cholera. Dla zbadania własności cholery, niesienia pomocy chorym i przedsięwzięcia środków w celu położenia końca epidemji, odkomenderowani zostali do m. Wysocka, p. o. lekarza powiatowego, lekarz miejski i felczer, oraz sprawowane zostały stosowne lekarstwa.

* (Z Kronstadt) telegram 9 listopada donosi, że cała przestrzeń morza, jaką tylko okiem dojrzeć można, pokryta jest lodem. Komunikacja z Oranienbaumem odbywa się konno. Od dnia tego żegluga ustala.

Afryka.

* (Król Teodor). *Sun* zamieścił wyjątek z *Gazety bombajskiej*, według której, król Teodor stoczył bitwę pod Magdala z rokoszaczami tego okręgu. Rezultat bitwy z jednej i z drugiej strony nie był rozstrzygnięty, i obie armje cofnęły się. (*La Fr.*)

Ameryka.

* (Rzeczpospolita Costa-Rica) przedsięwzięła środek pomyślny dla handlu całego świata. Dekretem prezydenta Jose Maria Castro z 20-go września r. b., z dniem tym otwarta została zatoka Limón, jako port główny rzeczypospolitej na brzegach oceanu atlantyckiego, dla handlu zagranicznego i przybrzeżnego. Środek ten nabywa szczególnego znaczenia z powodu rozpoczęcia budowy nowej drogi żelaznej między oceanowej, prowadzącej przez pomienioną rzeczpospolitą. (*Nordd. A. Z.*)

Austrja.

* (Sąd honorowy). *Wiedeń*, 23 listopada. Z dniem 1-m stycznia 1868 r. wejdzie w życie w armji austrjackiej sąd honorowy oficerski. Do tej nowej instytucji zastósowane zostały, jak powiadają, prawie bez zmiany przepisy obowiązujące w tym względzie w armji pruskiej. (*Nordd. A. Z.*)

Francoja.

* (Kwestja konferencji). *La Patr.* pisze pod datą 23-go b. m.: „Depesze prywatne, otrzymane wczoraj z Rzymu, dają do przewidywania, że dwór rzymski zgodzi się na propozycję konferencji. Nie sądzimy, ażeby w chwili, w której to piszemy, posiadano już wiadomość urzędową o tem zgodzeniu się, lecz zapewniamy nas, że nuncjusz apostołski potwierdza także tę ewentualność, której zaprzeczano tylokrotnie w ciągu ostatnich kilku dni. Z drugiej zaś strony zapewniamy nas, że rząd papieżki, zgadzając się na wzięcie udziału w konferencji, zamierza wystąpić na niej ze swemi pretensjami przeszłymi, które stanowiły od roku 1860 podstawę jego polityki”. — Toż pismo pisze dalej: „Mamy powód do mniemania, że bezzasadną jest wiadomość podana przez niektóre dzienniki, jakoby rząd Stanów Zjednoczonych dopominał się o przypuszczenie go do roztrząsania projektu konferencji w kwestji rzymsko-włoskiej. Żadne kroki w tym duchu nie były robione przez jenerała Dix'a, i to powstrzymanie się gabinetu waszyngtońskiego, da się tem łatwiej wytłómaczyć, iż pozostaje w zgodności z zasadami, tyle razy przez głozone i stosowanymi, z mocy których Stany Zjednoczone uznają za stosowne, tytułem wzajemności, pozostawać obcemi sprawom interesu wyłącznie europejskiego”.

* (Zwłoki cesarza Maksymiljana). *Monitor* potwierdza wiadomość o nadesłaniu przez admirała Tegethoffa depeszy, donoszącej o zwrocie i wyprawieniu do Europy zwłok cesarza Maksymiljana. Reszta jeńców europejskich, których trzymano w Meksyku, została również uwolniona.

* (Interpelacje). *Paryż*, 23 listopada. Ciało prawodawcze postanowiło, że interpelacje w przedmiocie polityki zagranicznej postawione zostaną w poniedziałek, 2-go grudnia. Najpierw roztrząsane będą interpelacje w kwestji niemieckiej i włoskiej, poczem przyjdzie kolej na interpelacje w kwestji rzymskiej. (*Corr. Hav. Bul.*)

* (Złota księga). *Paryż*, 23 listopada. *Złota księga* obejmuje 90 dokumntów, dotyczących Włoch, z których pierwszy datowany jest 19-go lutego 1867 r. Prawie wszystkie one ostrzegają o knowaniach rewolucyjnych przeciw państwu kościelnemu i zdają sprawę z roznów, jakie miały miejsce pomiędzy baronem de Malaret i p. Rattazzim, który oświadczył się z mocnym postanowieniem skrzyżowania kombinacji Garibaldeggo. P. de Malaret ze swej strony oświadczał, że Francja ma niezłomne postanowienie dopilnowania, ażeby konwencja wrześniowa była szanowana. W depeszy z 21-go lipca 1867, margr. de Moustier wyraża zdziwienie i obawę z powodu o-

bojętności p. Rattazego względem projektów gari-baldyjskich. W depeszy z 5-go października, p. de Malaret powiada, że p. Rattazzi zdaje się być bardzo niespokojnym i że obawia się, iż nie będzie już mógł być panem sytuacji, lecz że daje zawsze też same za-pewnienia. Depesza margr. de Moustier z 18-go paź-dziernika donosi o poinformowaniu p. Nigry, że jeżeli gabinet florencki stanie się bezsilnym, Francja udzieli opieki papieżowi. P. Nigra usiłował dowieść niesto-sowności interwencji francuskiej. Oświadczył on, że Włochy zgodzą się na konferencję mocarstw dla sta-nowczego załatwienia kwestji rzymskiej. Depesze z Rzymu z 8-go listopada obejmują oświadczenie, że rząd papieżki powodować się będzie wspaniałomyśl-nością. Ostatnia depesza jest pióra margr. de Mous-tier; nosi ona datę 9-go listopada i została już ogło-szona przez dzienniki. (Cor. Hav. Bul.)

* (Interpelacje). Paryż, 23 listopada. Wczoraj nie można jeszcze było dać dokładnej wiado-mości o rezultacie narad wydziałów ciała prawodaw-czego w przedmiocie czterech żądanych interpelacji co do polityki zewnętrznej, kwestji rzymskiej i poli-tyki wewnętrznej. Z tych czterech interpelacji, trzy zostały jednomyślnie zatwierdzone przez wydziały, interpelację zaś, dotyczącą polityki wewnętrznej, od-rzuciło sześć na dziewięć wydziałów. (La Fr.)

* (Konferencja). Paryż, 23 listopada. La Fr. pisze: Donieśliśmy wczoraj, że rząd papieżki zgo-dził się w zasadzie na konferencję. Dziś możemy z na-szej strony donieść, że i Włochy przyjęły przesłane im zaproszenie. Ten dwójki rezultat jest najlepszym dowodem, że wkrótce spodziewać się można zebrania reprezentantów mocarstw europejskich. Dowiadujemy się też w istocie, że większa część rządów oświadczy-ła się z zamiarem wzięcia udziału w naradach przy otwarciu konferencji.

* (Eskadra ewolucyjna). Według Gaze-ty geneueńskiej, stała eskadra ewolucyjna otrzymała rozkaz rozbicia się. Cztery tylko statki, należą-ce do liczby największych, pozostaną uzbrojone. (La Fr.)

Prusy.

* (Dług księstw nadelbańskich). Berlin, 22 listopada. N. Preus. Z. donosi, że mini-ster skarbu przygotowuje, dla złożenia w izbach, projekt do prawa w przedmiocie przejęcia przez pań-stwo pruskie długu należnego Danji od księstw nad-elbańskich. (Cor. Hav. Bul.)

* (Wcielenie księstwa lauenburgskie-go). Korespondent Norda donosi z Berlina, że ist-niejąca dotychczas unja osobista pomiędzy Prusami i księstwem lauenburgskiem zamienioną będzie wkrótce w proste wcielenie księstwa do królestwa pruskiego; środek ten odpowiada życzeniu wynurza-nemu już od dwóch lat w Prusach i nie napotka na żadną przeszkodę ze strony mieszkańców Lauenbur-ga; jedne tylko klasy uprzywilejowane są tam za u-trzymaniem obecnego stanu rzeczy.

Turcja.

* (Uzbrojenia. — Nota zbiorowa). Konstantynopol, 21 listopada. Przybywają nieustan-nie liczne redyfy z Anatolji, mające wzmożyć armje tureckie w Rumelji i na wyspie Kandji. — Herald donosi, że nota zbiorowa wszystkich ambasad, z wy-jątkiem francuskiej, zostanie wkrótce doręczoną Por-cie; w nocy tej, mocarstwa mają żądać przywileju dla wszystkich parostatków i okrętów kupieckich i rządowych do przepływania przez Dardanelle nocną porą. (Cor. Hav. Bul.)

Włochy.

* (Środki finansowe). Florencia, 23 listo-pada. Economist donosi, że minister skarbu złoży w parlamencie kilka projektów do praw w przedmio-cie usunięcia kłopotów finansowych we Włoszech. Rząd ma oświadczyć, że liczyć musi na przyjęcie tych projektów do praw, jako jedynego sposobu dla wyj-ścia z zawikłań finansowych. (Wolfs T. B.)

Korespondencje Dziennika Warszawskiego

Paryż, 18 listopada. (*)

Zmiany ministerjalne. — Pogłoska o zamiarze abdykacji. — Mowa tronowa pruska. — Konferencja.

Monitor przeszedł pod zawiadywanie ministra dwo-ru cesarskiego, który nie zbyt sprzyja, jak się zdaje, p. Rouherowi. P. Magne, nowy minister skarbu, u-pochodzi za ministra pożyczek, co spowodowało nieja-kie obniżenie się kursów. P. de St. Paul miał posłu-żanie u cesarza, który ozdobił go orderem Legji ho-norowej wielkiego krzyża; p. de St. Paul pozostanie nadal na posadzie dyrektora gabinetu przy nowym ministrze spraw wewnętrznych, p. Pinard. Margr. de

Lavalette nie został przeznaczony na ambasadora do Berlina, ani też nie otrzymał nominacji na członka rady tajnej, co świadczy o nielasce, w jaką popadł i jaką obowiązany jest prawdopodobnie cesarzowej, z którą nie zgadzał się w poglądzie na kwestję rzym-ską.

Figaro podaje wiadomość z Londynu, że cesarz Napoleon zamierza abdykować na rzecz swego syna i swej małżonki; cesarzowa nie zaprzeczyła tej po-głosce.

Na mowę tronową króla pruskiego przv otwarciu sejmu, spoglądają tu jako na oznakę pokojową, pomi-mo iż znajdują w niej nadużycia co do zaimków oso-bowych.

Z liczby jedenastu mocarstw, zaproszonych na kon-ferencję w kwestji rzymskiej, sześć uprasza (?), ażeby takowa zgromadziła się w Paryżu, czego papież nie bardzo sobie życzy.

Jakim sposobem dany był początek bezpo-srednim stosunkom chołmskich biskupów unickich z stolicą apostolską.

(Artykuł wzięty z Warsz. Dniew.)

Biskup chołmskiej greko-unickiej djecezji, Ciecha-nowski, d. 29 marca 1819 r., przesłał do ministra wyznań religijnych i wychowania publicznego w Kró-lestwie Polskim, dla przedstawienia do Najwyższej Jego Cesarskiej Mości decyzji, najpoddanniejszą proś-bę od siebie i od całego ruskiego duchowieństwa dje-czejji chołmskiej o pozwolenie biskupowi chołmskie-mu znoszenia się w sprawach duchownych jego dje-czejji, z greko-unickim metropolitą w Rosji, Bułha-kiem.

Komisja rządowa wyznań religijnych i oświecenia publicznego, 15 kwietnia 1819 r. odpowiedziała bis-kupowi, że prośby jego jako zapieczętowanej, nie mo-że przedstawić Jego Cesarskiej Mości.

Do tego komisja rządowa dodała, naprzód, że nie-tylko nie uważa za konieczne aby chołmski biskup greko-unicki w sprawach duchownych zależał od me-tropolity mieszkającego w Rosji, lecz nawet uznaje to za niedogodne dla biskupa, ponieważ na zasadzie obowiązujących praw, korespondencja pomiędzy wła-dzami duchownymi znajdującymi się zewnątrz króle-stwa, może toczyć się tylko za pośrednictwem rządu a z tego względu korespondencja pomiędzy nim a metropolitą podlegała by zwłokom i opóźnieniom; powtóre, że były przykłady bezpośredniej zależności niektórych djecezji łacińskich od dworu rzymskiego w sprawach duchownych, a dla tego i djecezja chołmska może otrzymać ten przywilej; i potrzecie, nako-niec, że jeżeli biskup powziął zamiar poddania się władzy metropolity w Rosji w tym celu, żeby skorzy-stać z łask duchownych, jakie ten ostatni otrzymał od papieża, to komisja rządowa sądzi, że podobne łaski mogłyby być wyjednane i dla niego, biskupa chołmskiego.

Biskup Ciechanowski odpowiedział na to, że nie było dotąd żadnego przykładu aby ruska djecezja kiedykolwiek co do spraw duchownych znajdowała się w bezpośrednich stosunkach z dworem rzymskim, ponieważ na mocy postanowień papieżkich i praw na-danych metropolitom ruskim, od czasu istnienia unji, stosunki te odbywały się nie inaczej jak za pośred-nictwem metropolity i że ponieważ na zasadzie praw obowiązujących w królestwie polskim, biskup może się znosić z dworem rzymskim lub z znajdującym się w Rosji metropolitą, tylko za pośrednictwem rządu, to on, biskup Ciechanowski, uznaje za właściwsze znosić się w sprawach kościelnych z ruskim metropo-litą Bułhakiem, aniżeli z dworem rzymskim; metropo-lita mieszkając w granicach cesarstwa, należącego jak i królestwo polskie do jednego i tego samego Mo-narchy, bez przeszkody może brać udział w sprawach duchownych djecezji chołmskiej. Tem to jest pożą-dańsze, iż w listopadzie 1818 r., metropolita Bułhak otrzymał od papieża wszelkie prawa, przywileje i wła-dzę, jakich oddawna używali ruscy metropolici.

Do tego biskup Ciechanowski dodał, że na zasadzie w ogóle przepisów wschodniego kościoła; może on mieć prawo znoszenia się w sprawach duchownych z metropolitą greko-unickim w Rosji i prosił komisję rządową o przedstawienie do Najwyższej decyzji, wyż wspomnianej najpoddanniejszej jego prośby, którą na ten raz przesłał niezapieczętowaną.

Osnowa tej prośby była następująca:
„Najsamowładniejszy, Najjaśniejszy, i Najmiłości-wszy Panie!

„Każde wyznanie, każde religijne stowarzyszenie, „ma na zasadzie praw kościelnych, bezpośrednią po- „nad sobą zwierzchność; tylko sam chołmski greko- „unicki biskup w królestwie polskim, zostający pod „Najmiłościwszem berłem Waszej Cesarskiej Mości, „nie podlega żadnemu metropolicie, jako właściwej

„swej zwierzchności duchownej. Biskup nie może „mieć żadnych stosunków w sprawach duchownych z „metropolitą halickim, chociaż przez niego był wy- „święcony na biskupa, albowiem ten znajduje się ze- „wnątrz granic posiadłości Waszej Cesarskiej Mości.

„Dla tego chołmski biskup greko-unicki, mógłby „znosić się w sprawach kościelnych tylko z mieszka- „jącym w cesarstwie rosyjskim pod Najmiłościwszem „berłem Waszej Cesarskiej Mości, greko-unickim „metropolitą.

„Wasza Cesarska Mość w bezustannej troskliwości o „nietykalność i dobro wiary Chrystusowej, przoduje „drugim monarchom, narody Europy patrzą na to „z czcią.

„Pobudzony staraniem i troskliwością o dobro du- „chowieństwa i wiernego ludu djecezji chołmskiej, „biskup ośmiela się w imieniu chołmskiego ruskiego „duchowieństwa najpoddanniej prosić o Najmiłości- „wsze pozwolenie znoszenia się w sprawach ducho- „wnych z wspomnianym greko-unickim metropolitą, „z łaski Waszej Cesarskiej Mości, niedawno temu, na „tę godność wyńienionym.

„Najmiłościwsze żądanie uczynienie tej najpokorniej- „szej prośbie biskupa, pobudzi tak jego samego, jak i „podwładne mu duchowieństwo, podnosić gorące mo- „dły przed ołtarzem Boskim, o przedłużenie panowa- „nia Waszej Cesarskiej Mości i o ciągłą pomyślność „całego Najjaśniejszego Domu Waszej Cesarskiej Mo- „ści, Najmiłościwszego mego Monarchy.

„Tę najpokorniejszą prośbę, biskup z całym swem „duchowieństwem, jako wylanie uczuć najgłębszej „czci dla swego Monarchy, uważamy za obowiązek i „honor złożyć do podnóżka Tronu Waszej Cesarskiej „Mości Najmiłościwszego Pana mego. Wierny pod- „dany i stale modlący się.”

Komisja rządowa wyznań religijnych i oświecenia publicznego, nie przedstawiła jednak tej prośby na Najwyższą decyzję i pod 18 maja 1819 roku zawiadomiła biskupa Ciechanowskiego, że ponieważ djece-zja chołmska, oddawna zeprzestała swych stosunków z unickim metropolitą w Rosji, a potem zależała od arcybiskupa lwowskiego, i nie wiadomo, czy wyjęta była z podległości mu przez decyzję wyższej władzy duchownej, przeto komisja rządowa, uważając za po-trzebne, zachowanie w tak ważnej sprawie wszelkich przywoitości i praw, uznaje za właściwe powstrzy-mać dalszy bieg sprawy co do stosunków biskupa chołmskiego z unickim metropolitą w Rosji, do cza-su kiedy komisja rządowa, podczas pobytu biskupa w Warszawie, nie wejdzie z nim w bliższe narady w tym przedmiocie.

Jaki dalszy bieg tej sprawie dała komisja rządowa wyznań religijnych — nie wiadomo. Nie wiadomo także, w skutku czego i kiedy biskup Ciechanowski, zmienił swój zamiar poddania się pod władzę rusko-unickiego metropolity w Rosji.

Zresztą, w liście biskupa Ciechanowskiego z 27-go lutego 1822 r. do ministra wyznań religijnych i o-świecenia publicznego w królestwie, zaniechanie swego zamiaru znoszenia się z metropolitą znajdującym się w Rosji, objaśnia przez następujące trudności:

a) otrzymania na to osobnego pozwolenia Jego Ce-sarsko-królewskiej Mości;

b) otrzymania wiadomości, czy to będzie zgodne z wolą dworu rzymskiego;

3) prowadzenia korespondencji z odległym od Chołma St. Petersburgiem, gdzie mieszka greko-unicki metropolita.

Wkrótce potem na przedstawienie biskupa chołmskiego, o urządzenie przy chołmskiej katedrze kapi-tuły, komisja rządowa odpowiedziała w następujący sposób:

1) Ponieważ w Rosji i Austrii przy katedrach gre-co-unickich biskupów są kapituły, i ponieważ było-by właściwem i w królestwie polskim urządzić po-dobną kapitułę; i

2) Ponieważ biskupowi powinna być wiadoma dro-ga stosunków z dworem rzymskim, od którego za pośrednictwem rządu powinna być wyjednana erek-cja kapituły, — przeto komisja rządowa wyznań reli-gijnych i oświecenia publicznego, zgadzając się na u-rządzenie przy chołmskiej greko-unickiej katedrze kapituły, z przeznaczeniem na jej utrzymanie po 18,000 złpol. rocznie, proponuje biskupowi aby dla wyjednania potrzebnej erekcji, udał się do dworu rzymskiego, i właściwą w tym przedmiocie prośbę przedstawił do komisji rządowej.

Biskup Ciechanowski pod 1 lipca 1822 r. odpowie-dział na to, iż nie widzi żadnej potrzeby udawania się w tym przedmiocie do dworu rzymskiego i ponie-waż metropolita halicki, otrzymał od papieża władzę potrzebną dla urządzenia kapituły, to pozostaje ko-misji rządowej tylko zatwierdzić otrzymaną w Choł-mie od tego metropolity erekcję na to urządzenie.

*) Ten list wzięty jest z Warsz. Dniew.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

N. D. 6995. *Варшавское Губернское Правление.*

При занятии в вѣдѣніе казны имущества послѣ упраздненнаго монастыря ксендзовъ капуциновъ въ г. Варшавѣ, объявили претензіи къ тому монастырю разныя лица, а именно:

1. Книгопродавецъ Дзвонковскій за книги и картины на 229 р. 92 к.
2. Иосифъ Феликсъ садовникъ, за надзоръ при постройкѣ оранжерей 75 р.
3. Левъ Янишевскій, овозвратъ ему при своихъ будтбы ксендзамъ Капуцинами его денегъ, вѣренныхъ имъ переплетчику Закашевскому 533 р. 95 к.
4. Викентій Наташевскій, требующій вознагражденія за услуги его при бывшемъ монастырѣ 50 р.
5. Мартинъ Сточеквичъ, за соложныя работы 29 р. 20 к.
6. Иосифъ Кемпинскій, за доставку рыбы 150 р.
7. Яковъ Спальковскій, за столярную работу 185 р.
8. Средзинскій, за съѣстные припасы 29 р. 59 к.
9. Бродель, за восковыя свѣчи 66 руб. 60 коп.
10. Скиба, за желѣзныя издѣлія 2 р.
11. Фламъ, за говядину 15 р. 85 к.
12. Ковальскій, за мощеніе камнемъ монастырскаго двора 77 р.
13. Каминскій, за слесарныя работы 10 р. 82 1/2 к.
14. Павелъ Пекарскій, за кузнечную работу 29 р.
15. Иосифъ Новаковский, за сукно 160 р. 20 коп.
16. Игнатій Кіась, за вино 50 руб. 68 1/2 коп.
17. Петриковскій, за булки 49 р. 69 к.
18. Иосифъ Утецкій, за освѣщеніе Статуи Матери Божьей 1 р. 50 к.
19. Ксендзу Левчуку, за доставку 225 копъ капусты 225 р.
20. Грэфъ, за мѣдныя издѣлія 9 р. 60 коп.
21. Робертъ Эйхлеръ, за желѣзныя издѣлія взятые изъ его магазина для монастыря 162 р. 55 к.
22. Антонъ Левицкій, за бондарскія работы 37 р. 71 1/2 к.
23. Карлъ Масонъ, за свѣчи 121 руб. 50 коп.

Согласно съ предписаніемъ Финансоваго Управленія отъ 8 (20) Апрѣля с. г. за № 4978/1285 вѣзмъ этимъ лицамъ объявляется что такъ какъ на основаніи 10 ст. Гражданскаго Уложенія и Высочайшаго повелѣнія отъ 6 (18) Марта 1817 г. монастыри въ Царствѣ Польскомъ не были вправѣ входить въ договоры обязательствъ, то означенныя претензіи ихъ неподлежатъ удовлетворенію г. Варшава, Ноября 1867 г.

N. D. 7017. *Сувальское Губернское Правление.*

Вызовъ изъ заграничи. Сувальское Губернское Правленіе на основаніи 1 статьи Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г. вызываетъ самовольно отлучившагося за границу Чиновника бывшаго Августовскаго Губернскаго Правленія Константина Кандлера, въ теченіи шести недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова, возвратиться въ Царство Польское и о прибытіи своемъ занять ближайшему Полицейскому Начальству, въ противномъ же случаѣ поступлено съ нимъ будетъ согласно 340 и 341 статьямъ Уложенія о наказаніяхъ Уголовныхъ и Исправительныхъ. г. Сувалки, Ноября 9 (21) дня 1867 г.

N. D. 7001. *Плоцкая Комиссія по Крестьянскимъ Дѣламъ. Комиссаръ VIII Участка.*

Комиссаръ по Крестьянскимъ дѣламъ Цѣхановскаго Уѣзда отдѣла Плоцкой Комиссіи, на точномъ основаніи ст. 901 Постановленій Учредительнаго Комитета, сямъ объявляетъ что съ 6 Декабря текущаго года по 23 число того же мѣсяца, назначается составленіе ликвидационныхъ табелей по сельскимъ обществамъ имѣній: Баранце Шлясмыше, Турово, Калинице, Залуже, Паторы, Зміево, Ленкъ лит. А., Ленкъ лит. В. Смосаржъ, Пянки, Врублевко, Круле Муравскаго, Круле Дыбовскаго, Грабово-вельде, и Воля Вержбовскаго, и приглашаетъ владѣльцевъ упомянутыхъ деревень, приготовить документы относящіеся къ земельному устройству крестьянъ, къ вышеозначенному сроку.

г. Праснышъ, Ноября 4 (16) дня 1867 г. Комиссаръ, Штабъ Ротмистръ, А. Симаповъ.

N. D. 6997. *Комиссаръ по Крестьянскимъ Дѣламъ Свѣрдзкаго Уѣзда.*

Комиссаръ по крестьянскимъ дѣламъ Свѣрдзкаго Уѣзда, Калишской Губерніи, намѣревался на основаніи ст. 901 Постановленія Учредительнаго Комитета, въ концѣ настоящаго мѣсяца приступить къ составленію ликвидационныхъ табелей на селенія: Богумилово, Вѣхущице и Войтовство владѣльца Бѣльскаго, гмины Богумилово; селенія Врублевъ и Раковецъ владѣльца Рудницкаго, гмины Врублевъ, селеніе Гжимачевъ лит. А. владѣльца Гералтовскаго; селеніе Брудзевъ и колонію Юзевовъ, владѣльца Скужевскаго, гмины Груцины, приглашаетъ бывшихъ владѣльцевъ позванныхъ селеній или ихъ уполномоченныхъ напсутствовать при составленіи Ликвидационныхъ табелей и озоботиться приготвленіемъ не обходимыхъ документовъ.

Не прибытіе владѣльца или его уполномоченнаго ни въ какомъ случаѣ не остановитъ повѣрки.

г. Свѣрдзь, 2 Ноября 1867 г.

N. D. 6998. *Радомская Комиссія по Крестьянскимъ Дѣламъ.*

На основаніи ст. 901 Постановленій Учредительнаго Комитета, въ первой половинѣ Декабря мѣсяца сего 1867 года, приступлено будетъ къ составленію ликвидационныхъ табелей по селеніямъ:

1. Либишевъ лит. А.
2. Либишевъ лит. С. N. 1.
3. Либишевъ лит. С. N. 2.
4. Собавина лит. А.
5. Собавина лит. С. N. 1.
6. Собавина лит. С. N. 2.
7. Мендзыбожъ лит. А.

Входящія въ составъ имѣнія Либишевъ, Гмины Опочно, Опочинскаго Уѣзда, Радомской Губерніи.

Всѣ совладѣльцы сямъ приглашаются къ приготвленію, къ означенному сроку всѣхъ документовъ, относящихся къ поземельному и хозяйственному устройству крестьянъ, и присутствованію при разборѣ дѣлъ, буде признаютъ нужнымъ, лично, или черезъ уполномоченныхъ, по неприбытіи ихъ къ означенному сроку, о ближайшемъ опредѣленіи котораго, согласно со ст. 36 Указа IV 19 Февраля 1864 года, сообщено будетъ посредствомъ мѣстной полицейской власти, на мѣсто, ни въ какомъ случаѣ не остановитъ дѣйствій Комиссара.

г. Опочно, Ноября 3 дня 1867 г.

Комиссаръ Опочинскаго Уѣзда, Радомской Комиссіи по крестьянскимъ дѣламъ, (.)

(N. D. 6970). *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. т. XI), объявляетъ что 10 Августа с. г. поступило въ оный прошеніе иностранца Джона Гитона о выдачѣ ему привилегіи на способъ превращенія чугуна въ сталь и желѣзо.

Г. Варшава, 3 Ноября 1867 года.

(N. D. 6971). *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. т. XI), объявляетъ, что 3 сего Октября поступило въ оный прошеніе иностранца Куна и Юнга о выдачѣ имъ привилегіи на усовершенствованный способъ и аппаратъ для обогащенія горючаго газа парами петролеума или каменно-угольнаго масла.

Г. Варшава, 3 Ноября 1867 года.

(N. D. 6972). *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. т. XI), объявляетъ, что 14 Октября с. г. поступило въ оный прошеніе иностранца Беренса о выдачѣ ему привилегіи на усовершенствованіе въ устройствѣ вращательной паровой машины.

Г. Варшава, 3 Ноября 1867 года.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE.

N. D. 6956. *Судъ Pokoju w Radomiu.*
Z powodu żądanej regulacji nowej hipoteki:

a) Domu Nr. 33 oznaczonego, a raczej placu po tymże w rynku miasta Białobrzeg, graniczącego od północy z placem Marcina Lisowicza, od południa Kazimierza Jasiorowskiego, wzdłuż poczynaającego się od Rynku, a kończącego się u domu Arciszewskich, z placem po zabudowaniach gospodarskich.

b) Ogrodu, łącki i rolki pod Gozdem po 15 zagonów w staw 7-wzdłuż, poczynaających się od północy do Gozdu, a kończących się na południe u Wólki Brachniowej, wszczeg zaś graniczących pomiędzy innemi, na północ Marcina Lisowicza, a od południa Kazimierza Jasiorowskiego.

c) Ogrodu w naddawkach, wraz z łączką i rolęką staw 5 wzdłuż, poczynaającego się od granicy Borkowskiej na wschód, a kończącego się na wschód przy drodze Białobrzęskiej, wszczeg zaś graniczącego pomiędzy innemi, od południa Kazimierza Jasiorowskiego, a na zachód Jastrzębskiego, z zagonów 10-ciu składającego się.

d) Ogrodu na łąkach staw 1, z zagonów 4 składającego się, wzdłuż poczynaającego się na północ od łąki Jana Rzczkowskiego, a kończącego się na południe przy rolęce Franciszka Jasiorowskiego.

e) Łąki pierwszej wzdłuż poczynaającej się od północy Kazimierza Koszki, a kończącej się na południe przy ogrodach Kąty, wszczeg zaś leżącej pomiędzy innemi, na zachód Marcina Lisowicza z jednej, a na wschód Kazimierza Jasiorowskiego z drugiej strony.

f) Łąki drugiej na Suszynie wzdłuż poczynaającej się na północ od jeziora Suszyny, a kończącej się na południe przy łące Bykowej, wszczeg zaś leżącej pomiędzy innemi łąkami na wchód Kazimierza Jasiorowskiego z jednej, a na zachód Marcina Lisowicza z drugiej strony.

g) Połowy domu pod Nr. 35, a jak obecnie placu po tymże i połowy placu na zatylkach zwanego, gdzie dawniej obory i stodoły egzystowały.

h) Ogrodu w miejscu tak zwanem pod Gozdem z łączką przy tymże ogrodzie, szerokości zagonów 15, a długości zarówno z innemi trzymającego, przy ogrodzie SS-rów Jana Żurawskiego położonego.

i) Rolki w miejscu na dółkach zwanem, szerokości zagonów 15, długości jak inne od drogi do wsi Bork prowadzącej, od granicy Wólki Brachniowej, trzymającej, dotykającej roli SS-rów Jana Żurawskiego.

k) Roli w miejscu nowiny zwanem położonej, szerokości zagonów 10, długości zarówno z innemi rolami w tymże miejscu położonemi, w granicach z jednej strony roli Herszka Goldberg, a z drugiej Franciszka Gładzkowskiego znajdującej się.

l) Ogrodu na łąkach zwanego, zagonów 4 szerokości, zaś długości na równi z innemi tamże ogrodami, mającego, dotykającego ogrodu Karola Gutkiewicza.

m) Roli w miejscu nowiny zwanem położonej, szerokości zagonów 10 mającej, a na długość od nieużytków za miastem położonych, do drożyny graniczącej granią dóbr Sucha, ciągnącej się, graniczącej z jednej strony z rolą po Mateuszu Nowakiewicz, z drugiej z rolą SS-rów Franciszka Jasiorowskiego.

n) Roli w tym samym miejscu, to jest w nowinach znajdującej się, równej na szerokość i długość pierwszej wyżej opisanej, graniczącej z jednej strony z rolą SS-rów Wawrzeńca Gładzkowskiego, z drugiej strony z rolą SS-rów Franciszka Gutkiewicza po Janie.

o) Łąki w miejscu Zaoniu zwanem, położonej pomiędzy łąkami Antoniego Rzczkowskiego i SS-rów Franciszka Rzczkowskiego, a obecnie Ignacego Pośnik, długości jak inne sąsiednie, czyli od rowu pastwisko oddzielającego do drogi pod cmentarzem grzebalnym do Turzna prowadzącej, obejmującej zaś szerokości pokosów zwyczajnych trzyloceciowych 14, znakami granicznymi oznaczonej.

Wszystkich tych realności w obrębie miasta Białobrzeg Powiatu Radomskiego położonych.

Uwiedamia interesantów że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym dnia 14 (26) Lutego 1868 r.

Wzywa ich przeto, aby do takowej osobiscie, lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokołu regulacji podali, i w dokumenta prawa ich udawadniająca opatrzyli się.

Ostrzega ich oraz, iż nie zgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z r. 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanych w terminie do regulacji nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesantów na karę rs. 1 kop. 50, do rs. 7 kop. 50, skazanym zostanie, i podług art. 150 tegoż prawa, utracą wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji, jaka w skutek aktu regulacji wydana będzie, nastąpi dnia 14 (26) Lutego 1868 r., na posiedzeniu publicznem Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesenci przeto bez dalszego wezwania w tymże dniu ogłoszenia jej przytomnymi być winni.

Radom dnia 4 (16) Listopada 1867 roku.

Podsędek, Mierzynski.
Pisarz, Kozłowski.

(N. D. 7003). *Судъ Pokoju w Opoczny.*
Wydziałъ Hypoteczny.

Z powodu żądanej nowej regulacji hipoteki: domu masiv mrowanego, piętrowego, gontem krytego, w mieście Przysusze w Rynku pod Nr. 141 wraz ze spichlerzem, stajnią i komorą

drewnianami, tudzież podwórzem do niego należącym położonego, w posiadaniu Icka i Gitli z Morgenszternów małżonków Estrajchero-rów będącego.

Zawiadania interesantów iż takowa nastąpi w kancelarji hypotecznej Sądu tutejszego w dniu 22 Lutego (6 Marca) 1868 r.

Wzywa ich przeto aby do takowej osobiscie, lub przez pełnomocników prawnie umocowanych zgłosili się żądania swe i wnioski do protokołu regulacyjnego zadyktowali i w dokumenta prawa ich udawadniająca zaopatrzyli się.

Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie, podpadną skutkom prekluzji z art. 154 i 160 prawa o hypotekach z r. 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel wywołanej nieruchomości nie stawił się, takowy na żądanie któregokolwiek z interesantów podług art. 150 t. p. skazany zostanie na karę od rs. i kop. 50 do rs. 7 kop. 50 i utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji jaka na skutek aktu regulacji wydad się mającej nastąpi d. 24 Lutego (8 Marca) 1868 r. na posiedzeniu tutejszego Sądu i od tej daty czas do odwołania się upływać zacznie.

Interesenci przeto bez dalszych wezwań przy ogłoszeniu jej przytomnymi być winni.

Opoczna d. 8 (20) Listopada 1867 r.

Asesor Trybunatu, p. o. Podsędek,
Asesor Kolejalny, Filipski.

N. D. 7048. *Судъ Pokoju w Kraśniku.*

Z powodu żądanej regulacji nowej hipoteki domu w mieście Kraśniku pod Nr. pol. 90 położonego, uwiedamia interesantów, że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym dnia 22 Lutego (5 Marca) 1868 r. Wzywa ich przeto aby do takowej osobiscie lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokołu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udawadniająca opatrzyli się. Ostrzega ich oraz że niezgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z r. 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesantów na karę rs. 1 do rs. 7 kop. 50 skazanym zostanie i podług art. 150 tegoż prawa, utracą wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji jaka na skutek aktu regulacji wydana będzie, nastąpi dnia 23 Lutego (6 Marca) 1868 r. na posiedzeniu publicznem Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie. Interesenci przeto bez dalszego wezwania w tymże dniu ogłoszenia jej przytomnymi być winni.

Kraśnik d. 6 (18) Listopada 1867 r.

Podsędek, Jelezewski.

LIQYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 7021. *Zarządъ Finansowy w Krolewie Polskiem.*

Podaje do wiadomości, iż w dniu 21 Grudnia (2 Stycznia) 1867/8 r. o godzinie 12 w południe, w pałacu rządowym przy ulicy Rymarskiej pod Nr. 741 w miejscu jej posiedzeń, odbywać się będzie głośna i plus licytacja, na sprzedaż w jednej partji drzewa na pnii znajdujące się z lasów rządowych leśnictwa Lubochna Gubernji Warszawskiej w bliskości rzeki Pilicy położonych, a z cięć oznaczonych na lata 1868 i 1869 w obrębach: Leszczyny, Rzekietka, Czólna, Szczurek, Potok, Żądłowice, Gacona, Konewka, Cygan, Chrzemca i Kruszewice.

Kto najwyżej nad szacunek postąpi, utrzyma się przy kupnie pomienionego drzewa.

Ubiegający się o kupno, obowiązany jest złożyć do Kasy Skarbowej, lub do Banku Polskiego, na wadium w gotowiznie listach zastawnych albo likwidacyjnych, lub innych procentowych papierach skarbowych właściwymi kuponami podług kursu oznaczonego przez Ministra finansów rsr. 1495 wyraźnie rubli srebrem tysiąc czterysta dziewięćdziesiąt pięć, i w dowód tego kwit kasy na wniesienie tej sumy przedstawić w biurze Zarządu Finansowego przed godziną dwunastą w dniu licytacji oznaczonym.

Wykazy oszacowania i warunki tej sprzedaży, przejrane być mogą: w Warszawie w Zarządzie Finansowym, w Rządzie Gubernjalnym Warszawskim, oraz w Urzędzie Leśnym Lubochnia.

Miejscowa służba leśna każdemu zgłaszającemu się, okaże drzewo na gruncie, które wolno szczegółowo obejrzeć, później bowiem żadne reklamacje o niedobory, zły szacunek lub gatunek drzewa przyjęte nie będą, a utrzymujący się przy kupnie, całkowitą należność na licytacji postąpią, w termi-

nach oznaczonych zapłacić obowiązany będzie.

Warszawa d. 4 (16) Listopada 1867 r.
Dyrektor Wydziału,
Rzeczywisty Radca Stanu, Dąbrowski.
Naczelnik Sekcji, Wojzbun.

N. D. 6767. *Magistat Miasta
Warszawy.*

Podaje do wiadomości powszechnej, że w dniu 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w sali posiedzeń biura Magistratu licytacja, in minus przez opieczetowane deklaracje na urządzenie i opalanie w ciągu r. 1868 iluminacji w domach pod Zarządem Magistratu zostających, od cen a miaowicie:

a) od jednej lampy w porze zimowej po kop. 5 i 3/4, wyraźnie po kop. pięć i trzy-czwarte.

b) od takiejże lampy w porze letniej po kop. 4 3/4, wyraźnie po kop. cztery i trzy-czwarte.

c) od jednego kagańca tak w porze letniej jak i zimowej po kop. 24 1/4, wyraźnie po kop. dwadzieścia cztery i siedm osmych, w warunkach zamieszczonych i do niniejszej licytacji ustanowionych.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsięwzięcie mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczetowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami, bez skrobienia, poprawek i przekreśleń, wypiszą jaki odstępują procent od cen powyżej w warunkach poszczególnionych i do niniejszej licytacji podanych.

Nadto do deklaracji dołączony być winien kwit kasy głównej ekonomicznej miasta Warszawy, na złożone w teże wadium w kwocie rsr. 120 i na koszt ogłoszenia rsr. 12, które niestrzymującym się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzania każdodziennie w Wydziale Administracyjnym wyjąwszy dni świąteczne.

Warszawa d. 1 (13) Listopada 1867 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu, Jeneral-Major
Witkowski.

Naczelnik Kancelarii Zdzitowiecki.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaje niniejszą deklarację, iż podejmuję się urządzenia i opalania w ciągu 1868 iluminacji w domach pod Zarządem Magistratu zostających po cenach mianowicie: (wypisać z ogłoszenia cyframi i literami) i odstępuję od takowych cen procentów N. (wypisać literami) poddając się wszelkim warunkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych oznaczonym.

Kwit na złożone w kasie głównej ekonomicznej miasta Warszawy wadium w ilości rsr. 120 i na koszt ogłoszenia rs. 12 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia N. mca N.
(podpisać imię i nazwisko)

(N. D. 7056). *Magistat Miasta
Warszawy.*

Podaje do wiadomości powszechnej, że w d. 4 (16) Grudnia r. b. o godz. 12 w południe, odbędzie się w Sali posiedzeń biura Magistratu licytacja in minus przez opieczetowane deklaracje jednoroczna to jest od dnia 1 (13) Stycznia 1868 r. do tegoż dnia i mca 1869 r. dostawę około 600 sażeń w kubicznych piasku wiślanego, gruboziarnistego do wszelkich robót brukarskich miejskich w Warszawie wykonywać się mających, jako też i do innych potrzeb Miasta od ceny po rs. 5 kop. 73 wyraźnie po rubli srebrem pięć kopiejek siedm dziesiąt trzy za sażeń kubiczny, w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dostawę, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczetowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie bez skrobienia, poprawek i przekreśleń wypiszą jaki odstępują procent od ceny w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji dołączony być winien kwit Kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w teże wadium w kwocie rs. 400 i na koszt ogłoszenia rs. 12 które niestrzymującym się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są każdodziennie do przejrzania w Wydziale Administracyjnym wyjąwszy dni świąteczne.

Warszawa d. 4 (16) Listopada 1867 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu, Jeneral-Major,
Witkowski.
Naczelnik Kancelarii, Zdzitowiecki.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z d. podaje niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawy w ciągu roku 1868 to jest od dnia 1 (13) Stycznia 1868 do tegoż dnia i mca 1869 r. około 600 sażeń w kubicznych piasku wiślanego gruboziarnistego do wszelkich robót brukarskich miejskich w Warszawie wykonywać się mających, jako też i do innych potrzeb miasta po rs. 5 kop. 73 wyraźnie po rubli srebrem pięć kopiejek siedm dziesiąt trzy i odstępuję od takowej ceny procentów N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych oznaczonym. Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej M. Warszawy wadium w ilości rs. 400 i na koszt ogłoszenia rs. 12 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia N. miesiąca N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

(N. D. 7053. *Rada Szczęgółowa Opiekun
Szpitala S-go Rocha.*

Podaje do publicznej wiadomości, że z powodu niedoszedź do skutku licytacji na dostawę dla Szpitala S-go Rocha w ciągu roku 1868 t. j. w czasie od dnia 1 (13) Stycznia 1868 r. do włącznie dnia 31 Grudnia (12 Stycznia) 1868/9, mąki pszennej i żytniej, kaszy greszanej drobnej i grubej, kaszy jaglanej, pszennej, perłowej, jęczmiennej, grochu polnego i fasoli, ryżu i slipek suszonych okowity i octu, świec łojowych, stearynowych i woskowych, mydła twardego i szarego, krochmalu i farbki, odbędzie się w dniu 27 Listopada (9 Grudnia) 1867 r. o godzinie 5-jej wieczorem w Kancelarii Szpitala S-go Rocha na Krakowskim Przedmieściu, powtórna licytacja in minus na te artykuły przez opieczetowane deklaracje, a następnie głośny przetarg pomiędzy deklarantami.

Zyczący się podjąć powyższych dostaw, mogą przejrzeć warunki licytacyjne i wzór do deklaracji w Kancelarii Szpitalnej każdodziennie wyjąwszy świąt od godziny 9-jej rano do 3-jej po południu.

Warszawa 13 (25) Listopada 1867 r.
Opiekun Prezydujący,
Radca Stanu, A. Broniewski.
Nadzorca, A. Tymieniecki.

(N. D. 6897. *Rada Szczęgółowa Opiekun
Szpitala S-go Duchy w Warszawie.*

Podaje do wiadomości osób interesowanych, że w dniu 28 Listopada (10 Grudnia) r. b. o godzinie 5 po południu, w gmachu Szpitalnym przy ulicy Elektoalnej, pod Nr. 750/1, w sali posiedzeń Rady Szczęgół wej, odbędzie się głośna in plus licytacja na sprzedaż 1,000 sztuk starodrzewu sosnowego budulcowego, w lasach do dóbr Szpitalnych Mienia należących; o mil sześć od Warszawy, od traktu bitego o 1 do 7 wiorst odległych, przez które przechodzi droga żelazna Warszawsko-Terespolska, w ogólnej wartości rs. 10,040 kop. 71, która to suma za praetium liciti jest oznaczona, i od tej licytacja rozpocznie się.

Szczegółowy wykaz oszacowania powyższej ilości drzewa i warunki licytacyjne są do przejrzania w Kancelarii Rady Szczęgółowej w Szpitalu S. Duchy i u Rządcy dóbr szpitalnych we wsi Mienia zamieszkałego.

Przystępujący do licytacji zaopatrzyć się winien w kwotę rs. 1,600 na wadium, która niestrzymującym się zaraz powróconą będzie.

Konkurenci do kupna winni na miejscu przekonać się naczynie o ilości, wymiarach i stanie drzewa przedmiotem licytacji będącego, w którym to celu do Rządcy dóbr szpitalnych we wsi Mienia P-tu Zmichowskiego zgłaszać się winni.

Warszawa d. 6 (18) Listopada 1867 r.
Prezydujący
Rzeczywisty Radca Stanu, Wiczorkowski.
Nadzorca Szpitala, Michalski.

(N. D. 7007. W dniu 16 (28) Listopada 1867 r. o godzinie 10 z rana na Muranowie, meble jesionowe, lustro, garderoba męzka, naczynia miedziane i mosiężne kuchenne i t. b., a o godzinie 12 w południe na targu około trzech Krzyży (Aleksandryjski zwany), meble jesionowe, to jest: dwa łózka, komoda, szafa i stół, w dniu 17 (29) t. m. i r. o godzinie 12 w południe na Sewerynowie, meble jesionowe, bufet, lustra, lanszafy i t. p., w dniu zaś 20 Listopada (2 Grudnia) t. r. o godzinie 10 z rana na targu Witkowski, meble jesionowe, lustra, pajak wiszący mosiężny i t. p., w Warszawie, jako placach głównych targowych, w drodze egzekucji sądowej zajęte ruchomości, przez publiczną licytację sprzedanemi zostaną.

Jan Orłowski Komornik.

(N. D. 7054. Prawnie zajęte w drodze egzekucji sądowej, meble machoniowe, pali-

sandrowe, jesionowe, brzożowe, lustra, zegary, miedz, powóz amerykański, palto barankami czarnymi podbite, garderoba męzka i damska, futra, dywany, maszyna drukarska, kaszy z literami, mosiądz, deski sosnowe, paki, farchy i t. p. przedmioty, w dniu 16 (28) Listopada r. b. o godzinie 12 w południe, w domu pod Nr. 1774 przy ulicy Św. Jerskiej, zaś w dniu 17 (29) b. m. i r. o godzinie 10 z rana na targu Grzybów zwany, a o godzinie

1 z południa w domu pod Nr. 1776a, niemniej w dniu 20 Listopada (2 Grudnia) r. b. o godzinie 10 z rana w rynku Starego miasta, w tymże dniu o godzinie 12 z południa na targu Muranów zwany, oraz w dniu 21 Listopada (3 Grudnia) o godzinie 10 z rana na placu Teatralnym, w Warszawie, przez publiczną licytację sprzedane będą.

Walenty Suprynowicz, K. przy S. A. K. P.

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 6887.

WIADOMOŚĆ DLA OGÓŁU.

Ostatnimi czasy pokazała się w obiegu masa gatunków lamp sprzedawanych pod nazwą **Szandorinowych**. Dla usunięcia więc pomyłek, podaje do powszechnej wiadomości, jako patentowane i wynalezione przezemnie lampy Szandorinowe są sprzedawane tylko w moim magazynie na **Balszkiej Kaniuszowej** Nr. 17 i u wymienionych niżej agentów.

Każda lampa na dnie i na ognisku jest ostemplowana moim imieniem.

Doszło także do mej wiadomości, że tak tu w Petersburgu jak i w wielu innych miastach jest sprzedawany plyn pod nazwą **Szandorina**, a który przy sprawdzeniu pokazał się mieszaniną różnych plynów palnych; dla uniknienia więc pomyłek i skarg, upraszam o odnośnienie się wprost do mnie na Balszku Kaniuszowej Nr. 17, lub do mych agentów; wszelkie bowiem inne Szandorina są fałszowane.

AGENTURY PO MIASTACH

dla sprzedaży Szandorina i lamp Szandorinowych.

Warszawa B. Dekler ulica Graniczna Nr. 1077.
Wologda, Diewiatkow.
Archangelsk, D. P. Kostylew.
Astrachan, W. J. Klimow.
Baku, A. N. Wermiszew.
Nowogród, K. Burkowski.
Wezenberg, E. G. Goss.
Wilno, G. Egejss.
Witebsk, G. Egejss.
Woroneż, J. I. fon-Pauli.
Tuła, Samsonow.
Wilmansstrandt, K. Sawander z synem.
Grodno, D. G. Woronowski.
Dybnaburg, G. Egejss.
Penza, E. Hausmann.
Kaługa, Samsonow.
Kiszyniew, J. U. Bongardt.

Kijow, N. A. Barski.
Kowno, E. Mrongowius.
Kostroma, J. W. Majanski.
Kursk, S. P. Artemowski-Guła.
Londyn, G. Glowier.
Mińsk, K. M. Wilenkin.
Megilew, G. Egejss.
Moskwa, L. Szandor.
Odessa, K. L. Lange.
Rewel, P. Krich.
Wyborg, Aleniew.
Kazań, N. E. Rukawisznikow.
Smoleńsk, U. Bibikoff.
Twier, R. Danziger.
Ufa, J. A. Penna.
Charkow, W. G. Panomarew.
Jarosław, N. A. Kuźnicow.

Po miastach gdzie niema agentur, osoby zyczące przyjąć takowe, zechcą odnieść się do mnie listownie, a warunki natychmiast zakomunikuje.

W Petersburgu tak Szandorino jako i lampy Szandorinowe znajdują się:

W głównym magazynie L. Szandor'a na Balszkiej Kaniuszowej Nr. 17, oraz w magazynach świec M. A. Grigoriewa:

1. Na Pantielejmonowskiej ulicy
2. Na Italijskiej w bliskości Ertelewa zaułka.
3. Na Nikołajewskiej w bliskości Kałakolnej
4. Na Wasilewskom Ostrowie w 2 ej linii między B. i Sr. zauł. dom Nr. 27 Winokur

rowa, w Dystrykcji
u F. D. Sielezniewa, Stolarnoj zaułek.
u J. W. Poszochonowa, Balszaja Mieszczanskaja.
u E. M. Kopiejkin, Garochowaja przy Kamiennym moście.
u A. T. Bogomołow, 1) w Wazniesienskiej dom Tura.
2) w Karawanowej w bliskości Newskiego.

Kontragent oświetlenia stolicy

3—16878

L. Szandor.

(N. D. 7013. Na ogólnym zebraniu akcjonariuszów domu zleceń rolników podlaskich w dniu 1 (13) Sierpnia 1867 r. zdecydowane zostało wydanie **duplikatu**, w miejsce zgubionej przez hrabię Stanisława Żubieńskiego, akcji Nr. 160. Na przypadek więc znalezienia takowej akcji, lub posiadania jej jakimkolwiek sposobem, posiadacz takowej powinien zgłosić się do biura rzeczzonego Domu zleceń w mieście gubernjalnem Siedlcach egzystującego. Albowiem po upływie trzech miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia, duplikat akcji Nr. 160, wydanym zostanie Stanisławowi hrabiemu Żubieńskiemu. (17259)

(N. D. 6992. Chcąc uniknąć niepotrzebnej korespondencji, ogłaszam niniejszem, że polowanie na dobrach Okóniów i Kalen, zostało wypuszczone w dzierżawę Towarzystwu Warszawskiemu Myśliwych, którzy tym sposobem weszi w jego używalność i dozór swój dla osłonięcia najścia osób obcych rozciągnęli. Nikt zatem po tem ogłoszeniu wymawiać się niemoże zyskanem od kogokolwiek bądź pozwoleniem, a z tąd, jeżeli kto posiadał takowe od administratora sądowego dóbr lub od dziedzica tychże, uważa się z terminem ogłoszenia tego za nieważne.

Administrator Dóbr Okóniów Skarzyński.
(17215)

(N. D. 7012. Ostrzegam niniejszem, iżby nikt **WEKSLI** opatrzonych podpisem „Jacob Frenkel” nie nabywał, bo tych nie wystawiałem, (prócz tylko na Bank Polski w Łodzi), z tym wyraźnym zastrzeżeniem że takowych weksli, bądź wprost bądź przez indoss nabytych nie przyznaje, jedynie tylko w obecności mojej i przezemnie wystawione własnoręcznie podpisać się miane, uważać będą za ważne.

Łódź dnia 18 Listopada 1867 roku.
(17140) **Jacob Frenkel.**

(N. D. 7006. Księgarnia i skład nut E. Wende i Spółki, Krakowskie Przedmieście N. 412a, otrzymała na skład główny: **ANNA** praktyczne prawidła nauczania się w krótkim czasie **języka ruskiego**, przez Mich. Amsejewicza. Kurs I, z tabl. litograf. wyd. 2-ie, pomn. i popr. Cena kop. 20. Jest również do nabycia we wszystkich księgarniach warszawskich i aa prowincji.

(N. D. 6799. Dnia 17 Października r. b. w Powiecie Stanisławskim Gubernji Warszawskiej, w gminie Chrusciec, **zginęła córka moja** Katarzyna Gujska lat 10 mająca; rysopis jej: włosów blond, oczu niebieskich, twarzy pociągłej, strokami rodzice upraszają **ktoby wiedział o powyższem dziecku**, o jak najszybciej zawiadomienie. (16713).

(N. D. 6689.

Dowód Banku Polskiego.

Na zastawione kosztowności, wydany za Nr. 23370, zagubiony został. Uprasza się łaskawego znalazcę, o oddanie takowego do Kantoru Banku Polskiego, gdyż z niego żadnej korzyści mieć nie może, ponieważ zastrzeżenie uczynionem zostało. (16340)

(N. D. 6977). Podaje do powszechnej wiadomości, iż **Bilet Lombardowy** wydany za Nr. 17,173 przypadkowo zaginął.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od dnia 29 Listopada 1867 r. to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onegoż w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie duplikat biletu wydanym zostanie osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji.